

özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 56

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

01-07 Ekim 2015

Özgür Gelecek'ten

Hesabın büyüğünü direnenler yapar ancak!

Merhaba

Duymuşsunuzdur; AKP'li Bekir Bozdağ, "Hesabın büyüğünü Rabbim yapıyor, hesabın büyüğünü aziz millet yapıyor. Sandıkta bu hesabı yapanları millet sıfırla çarpacaktır Allah'ın izniyle" diye buyurmuş. Onların "Allahının" kim/ne olduğunu herkes gayet iyi biliyor. Biz de on yıllardır devrimci basın olmayı görev edinenler olarak şunu çok iyi biliyoruz ki, hesabın büyüğünü direnenler yapar. Mao'nun dediği gibi kağıttan kaplan emperyalistlerin Büyük Ortadoğu Projesi'nde denklemini, Rojava'da direnen Kürt halkı bozmuştur mesela... Dolayısıyla halkın nezdinde "sıfırla çarpılacak olan" da yine direnenlerin düşmanları olacaktır. Ve biz de bunları tüm baskılara, engellemelere rağmen yazmaya devam edeceğiz.

Gazetemizin bu sayısında buna nice örneklerin yanı sıra YDK'luların da dahil olduğu kadınların Cizre ziyareti ve DDSB'nin gerçekleştirdiği 6. yaz kampını birinci ağızdan paylaştık sizlerle... Serkeftin!

Gündem

Faşist Saldırganlığa ve Şovenizme Geçit Yok;
1 Kasım'da Oylar HDP'ye!

S/03

Pusula

Rojava devrimine dair...

S/11

Suruç'tan Cizre'ye katliamlara;
fabrikada, tarlada sömürüye karşı

DDSB ile örgütlen, isyan et!

S/04

7 HAZİRAN'DAN 1 KASIM'A: DEĞİŞEN KOŞULLAR VE SEÇİM TAVRIMIZ!

S/08-09

DİRENİŞ,

Cizir'in ardından savaş konsepti yine Şirnex'in bu kez Beytüşşebap ve ardından da Amed'in Bismil ilçelerinde devreye konuldu. Beytüşşebap'ta HPG ile yaşanan çatışma sonrası mahallelere saldıran kolluk kuvvetleri 3 kişiyi katletti. Bismil'de adres ise Beytüşşebap'ta çatışmada katledilen HPG gerillası Ekrem Şimşek'in ailesinin evi oldu. Sokağa çıkma yasağı ilan edilmesinin ardından Şimşek ailesinin evini tarayan devlet, biri Şimşek'in kardeşi 8 yaşındaki Elif olmak üzere aileden 2 kişiyi katletti.

Kanla, katliamla seçime hazırlanan AKP'nin bu savaşına karşı halk direnişte. Şimdi 1 Kasım seçimleri (gerçekleşse de, gerçekleşmeseyse de) bu savaşın bir parçası... Bu savaşta devrimcilerin, demokratların, yurtseverlerin alacağı konum bellidir. Direniş ve dayanışma 7 Haziran'da barajı yıktı; 1 Kasım'da da bir kez daha barajı ve bu faşist ablukayı yıkalım!

ablukayı da yıkar!

Biraz sessizlik lütfen! Ölü çocuklar uyuyor... S/05

Rusya ve ilk virajda savrulan Suriye politikası S/10

Komutan Rasih Kurtuluş ölümsüzleşti S/06

Kültürel bir miras olarak SAHAFLAR... S/13

Cizre'ye tanıştık, en çok da direnişine... S/07

Lenin'i bir kez daha okumak! S/14

Cizre'de çocuk olmak...

27 saatlik uzun ve yorucu yolculuğumuz, Cizre tabelalarının görünmesi ile birlikte sonlanıyor. Cizre girişinde polis akrepleri ve TOMA'lar karşılıyor bizi. TC bölgede 1915'te Ermeni Soykırımı ile başlayan, sonrasında Kürt halkına yönelik sistematik saldırı ile devam eden katliamlarını dağların üzerine kanlı ay yıldızını "nakşederek" taçlandırmaya çalışmış.

Bölgede varlığı bu tip görüntülerinden ibaret olan TC, 9 günlük sokağa çıkma yasağı süresince 23 kişiyi katletti; ancak halkın direnişi ile yine Cizre dimdik ayakta kaldı! Cizre sokaklarına girdiğimizde halkın aldığı güvenlik önlemlerinin katliamın boyutunun büyümesini engellediği gözümüze çarpıyor. Zira polis ve asker keskin nişancıları ile önüne geleni taramış, her yerde kurşun izleri var. Ancak bu kurşun izleri Cizre'de amacına hizmet edememiş! Devletin halkı sindirme, bölgeden göç ettirme, kimliğini yok sayma amacıyla gerçekleştirdiği saldırılar, halkta direniş ruhunu büyütme sebep oldu; yani devlet açısından ters tepti!

Gabar'ında gerillaları, Cizre'sinde direnişçi halkı olan bölgenin bir de çocuk yüzüne bakalım dedik...

Cizre'nin çocukları...

Sokaklarda dolaştığımız her an etrafımızda çocuklar var. Cizre'nin çocukları... Kimisi utangaç, kimisi yaramaz

ama hepsi yaşadıklarını anlatma derdinde. Her çocuğun ağzında "Keskin nişancılar şuradaydı", "Bu evi yaktılar", "Oradaki ev bizimdi" sözleri var. "Arabam" dediği el arabası ile bizi Cizre'ye ilk vardığımız gün karşılayan küçük bir çocukla ertesi gün Nur Mahallesi'nde karşılaşırız. Arabasını önce "park ediyor"; sonra başlıyor sokak sokak direnişi bize anlatmaya... Kültür Merkezi'ni gösteriyor bize, "buradan ateş açtılar" diyor, devam ediyor: "Burada da yaşlı amcağı öldürdüler"... Yakılan evleri gösteriyor, diğer çocuklara da gelmelerini söylüyor...

İp atlamaları, sek sek, saklambaç oyunmaları gereken çocuklardan Cizre'deki katliamı ve direnişi dinliyoruz. Bir de slogan ekibi oluşturmuşlar aralarında; gittiğimiz her sokakta karşımıza çıkan bu ekip "Biji berxwedana Cizre" diyor... Akşam oluyor, çocuklar bir pikap binmişler; sloganlar eşliğinde mahallelerde geziniyorlar. Sokaklarda öldürülmeden dolaşabilmenin keyfini çıkarıyorlar.

Nasıl çıkarmasınlar ki bu keyfi? Devlet 35 günlük bir bebeğin hanesine bile ölümü yazmışken... Nihat Kazanhan'dan Baran Çağlı'ya, Cemile Çağırğa'ya ve daha onlarca çocuğa... Katledilen bir halkın katledilen çocukları, yaşayan çocuklarını politikleştiriyor, direniş ruhunu kuşandırıyor. Cizre'de çocukların oyunu sloganlar

oluyor, güvenliklerini sağlamak için, evlerini, topraklarını korumak için kazma küreğe sarılarak sokak başlarında hendekler açmak oluyor.

Anneler, çocuklarını kaybetmenin derin acısına rağmen çocuklarının direnişi sahiplenmesinden gurur duyuyorlar; bir yandan "barış" derken diğer yandan "direniş" diyorlar... Meseleyi "Çok öldük, daha ölmek için çoluk çocuk, genç yaşlı direneceğiz" şeklinde özetliyorlar.

Akşam yanında kaldığımız ailenin çocukları ise marş sözlerinin yazılı olduğu kağıtlardan "Herne Peş"i okuyorlar bize... Beraber türküler söylüyorlar, 4 yaşındaki Barış'ımızla halaylar çekiyoruz, 13 yaşındaki Ferhat'ımız bize türküler söylerken. Çocuklarla beraber di-

reniş türkülerini söyleyip halaylar çeken Türkiye Kürdistanı'nda çocuk olmanın ne demek olduğunu bir kez daha anlıyoruz.

Burada çocuk olmak demek, var olma mücadelesi demek... Dilin için, kimliğin için, kültürün için ve yaşayabilmek için.

Şemsi Gül Çorum'da defnedildi

Çorum: Geçirdiği kalp ameliyatının ardından yaşamını yitiren Özgür Gelecek gazetesi okuru Şemsi Gül Küre Köyü'nde 25 Eylül günü son yolculuğuna uğurlandı. Ankara'dan köylülerinin de katıldığı cenaze törenine Partizan, PŞTA ve MÇD de katıldı.

Yüreği ve kapısı her zaman devrimcilere açık olan Şemsi Ana 24 Eylül günü geçirdiği kalp ameliyatının ardından yaşamını yitirmişti. Şemsi Gül Çorum Sungurlu ilçesine bağlı Küre Köyü'nde son yolculuğuna uğurlandı. Yine kendisi gibi devrimci değerlere sahip çıkan eşi Ali Gül'ün yanına defnedilen Şemsi Ana'nın mezarına Partizan, PŞTA ve MÇD tarafından da çelenk bırakıldı.

Partizan, PŞTA ve MÇD, yayımladığı taziye mesajında Gül'ün ailesine ve yakınlarına başsağlığı dileyerek acılarını ve üzüntülerini paylaştığını ifade etti.

bir yardım rekabetine çeviriyor. Böylece İslami bir jargonla geliştirdiği "yardım dağıtma-hayır yapma eylemi", zaten çaresiz olan insanlar arasında çatışmaları artırıyor.

İstanbul: Suriye'de yaşanan savaş nedeniyle ülkelerini terk etmek zorunda kalan milyonlarca mülteci, iltica ettikleri ülkelerde yaşadıkları baskı ve sömürü politikaları nedeniyle yaşam kuramıyor. Her gittikleri ülkede karşılaştıkları sosyal dışlanma ve sömürü politikaları sonucu umutlarını başka baharlara taşıyan mültecilerin İstanbul'da yaşadıkları sorunun sadece bir kısmını yansıtıyor. Alan bebeğin kıyıya vuran yaşamı ile daha yakıcı hissettiğimiz mülteci sorunu, her ne kadar göz yaşları ve vicdan tutulması ile karşılanırsa da sorunun kaynağı olan emperyalist kapitalist sistemin politikaları yeterince görülemiyor, tartışılmıyor.

Avrupa'ya gitmek için Edirne'de toplanan Suriyeli mülteciler kapıların açılması için günlerce bekleyişlerini sürdürdü. Ancak bırakalım Edirne sı-

dılar. Bir baba bebeğine süt almak için otopar dışına çıktığında almış olduğu sütü bebeğine götüremedi. Polisler tarafından otopara alınmayan baba dışarıda kalmaya değil ancak bebeğine sütü içirememenin acısıyla gözyaşlarını top-rağa döktü.

Mülteciler Neyi Talep Ediyor?

Her şeyden önce mültecilerin en acil talebi insanca yaşamak. Türkiye'de geçirdikleri süre boyunca sistematikleşmiş sömürü, temel hak mahrumiyetleri ve devlet tarafından desteklenen nefret söylemi ve ayrımcılık, Ortadoğu'daki savaş ortamını süreklileştirdi. Birçok mülteci onurlu yaşamak, gelecekleri üzerine söz sahibi olmak, insan kaçakçılarının eline düşmemek ve en temel söylem ile sadece "yürümek" istiyorlar. Merhametten beslenen yardımları, dev-

İnsanlık sınırda...

nirından Avrupa'ya geçmeyi, İstanbul Otoparı'nda sıkışıp kalan mülteciler bu arada polisin baskısı altında günlerce hapis hayatı yaşa-

letlerin sahte şefkatlerini, yüksek stratejik politikaları ve üzerlerinde oynanan bütün oyunları reddediyorlar ve ekliyorlar: "Hepinize teşekkür ederiz ama biz yürümek ve gitmek istiyoruz."

Kendilerine "sadece geçenler (yalın gidenler)" (abiroun la aksar) adını veren mülteciler homojen olmamakla birlikte Suriye, Irak, Afganistan, Tunus, Kuzey Afrika gibi pek çok yerden gelen ve her yaş gurubundan oluşan 3000'e yakın bir insan topluluğunu oluşturuyor.

Mültecilerin taleplerinin artması karşısında Göç İdaresi, bürokrasisini artırmaya başladı. İnsani yardım görevlerine atanmış tek kurum gibi görünen İHH ise devletin yapması gereken asgari insani yardımı göçmenler arasında

Çanakkale'de mülteci botu geminin altında kaldı!

H. Merkezi: Ege Denizi'nde Yunanistan'ın Midilli Adası'na gitmeye çalışan mültecilerin bulunduğu botun bir kuru yük gemisiyle çarpışması sonucu batan botta ölen 13 kişiden 6'sının çocuk olduğu belirlendi.

Alınan bilgiye göre, sahil güvenlik ekipleri, Çanakkale'nin Ayvacık ilçesi açıklarında batan bottaki 13 kişinin cesetlerini Babakale Limanı'na getirdi.

Olayda ölen ve 6'sının çocuk olduğu anlaşılan 13 kişinin cenazeleri, Ayvacık Devlet Hastanesi morguna gönderildi.

Boğulma tehlikesi geçiren ve kurtarılan 8 kişiden 6'sı sahil güvenlik ekipleri, ikisi ise "Cengiz Kaptan" adlı balıkçı teknisiyle limana ulaştırıldı. Bu kişiler, aynı hastanede tedavi altına alındı.

Faşist Saldırganlığa ve Şovenizme Geçit Yok; 1 Kasım'da Oylar HDP'ye!

1 Kasım seçimlerine; coğrafyamızdaki sınıf mücadelesinde çatışma ve hesaplaşmanın, direniş ve mücadelenin büyüdüğü politik bir atmosferde giriyoruz. Hâkim sınıfların iktidarı elinde tutan kliğini temsil eden AKP hükümeti, 7 Haziran'da aldığı yenilgiyi 1 Kasım'da telafi etmek adına gemi azıya almış görünüyor. 7 Haziran'da tüm sahtekârlıklarına yalan ve dolanına, devletin olanaklarını arkasına alarak yürüttüğü propagandaya ve Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın açık desteğine karşın AKP ağır bir yenilgi almıştı. Gezi İsyanı'nın temelden sarstığı, 17-25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonlarıyla ahengi ve uyumunu kaybeden AKP için şimdi safları yeniden tahkim etme ve geriye gidişi durdurma vakti.

7 Haziran'da 400 milletvekili istediğini her fırsatta açıkça ilan etmekten çekinmeyen Erdoğan için şimdi esaslı hedef, partisindeki çözümü durdurabilmek. Açık olan şu ki, gelinen aşamada AKP için ilk ve öncelikli hedef 400 milletvekili çıkararak anayasayı değiştirecek çoğunluğu sağlamak değil, 1 Kasım'da mecliste en azından çoğunluğu sağlayarak tek başına hükümet kurabilecek güce kavuşmak. Yasal düzlemde başkanlık rejimini getirecek değişiklikler için planlamaların ötelendiğini söylemek mümkün. Ne ki bu, Erdoğan'ın bugün fiili anlamda hükümete hemen her konuda doğrudan müdahale ettiği ve fiili başkanlık yaptığı gerçeğini değiştirmiyor. Sahada bugün açısından durum bu olsa da, buna AKP'nin bugünkü kadro ve gerçekliğinin cevaz verdiği de bir gerçek. Bu durumun yasal güvence altına alınması Erdoğan'ın ve onunla birlikte hareket eden kadronun geleceği açısından belirleyici.

Bundandır ki AKP/Erdoğan için tıpkı 7 Haziran gibi 1 Kasım seçimleri de hayati bir rol oynuyor. Başka bir ifade ile AKP için bu dönem ya geriye gidiş ve çözümlerde daha hızlı adımlara ya da bir derlenme ve toparlanma ile safların tahkim edilmesi ve geriye gidişe dur denilerek ömrün uzatılmasına vesile olacak. AKP/Erdoğan açısından bıçak sırtı bir durum olduğu söylenebilir. 7 Haziran sürecinde ve sonrasında ivmesi giderek artan saldırı dalgasının başlıca nedenlerinden biri de bu gerçek. AKP'nin sıkışmışlığı ve yönetme krizi, krizin derinleşmesine ve AKP'nin kan kaybetmesine neden oluyor. AKP'nin, 7 Haziran'da toplumun önemli bir kesiminden tecrit olduğu tescil edildi. Özellikle Kürt halkından oy alabilen tek parti(HDP'den sonra) olmakla övünen AKP için durum hiç de parlak değil. Günlük yaşamda karşılığını her gün biraz daha fazla gösteren

ekonomik kriz de hesaba katıldığında AKP'nin süreci yönetmede yaşadığı zorluklar açıkça görülüyor.

AKP'de çözümler ve geriye gidiş AKP mevcut darlaşma ve geriye gidiş haliyle birlikte yaşadığı sıkışmışlığı aşmak adına elinde kalan son karta; baskı, gözaltı, şiddet ve katliama yöneldi. Bir kısmını açmaya çalıştığımız söz konusu nedenlerden dolayı bunun yalnızca 1 Kasım seçimlerine özgü bir yan taşımadığı, daha kapsamlı ve uzun vadeli bir nitelik taşıdığı söylenebilir.

Gelinen aşamada AKP açısından toplumsal düzlemde açığa çıkan durumun kısa vadede çözülmesi olanaklı görünmüyor. Son olarak AKP kongresinde "2002 ruhu" olarak formüle edilen tabloya ulaşmanın bugünkü politik atmosfer içinde sadece bir hayal olduğu bir kez daha netleşti. Zira ne Türkiye 2002 Türkiye, ne toplum 2002 toplumu ne de hakim sınıflar arasındaki saflaşma ve çatışma aynı. Aynı olmayan esaslı faktörlerden biri de başta yurtsever hareket olmak üzere muhalif güçlerin ve toplumun AKP'ye bakışı. 2002'den bugüne kabul edilmelidir ki köprünün altından çok sular aktı. Diğer tüm gelişmeler bir yana, tarihimizde örneğine az rastlanan bir isyana bu dönem içinde tanık olduk. Öte yandan yurtsever hareketin özellikle Kobanê ile birlikte geldiği aşamanın da 2002'den epeyce farklı olduğu açık.

Toparlarsak, 1 Kasım seçimlerine giderken bu döneme damgasını vuracak temel çelişkilerin daha kapsamlı ve ağır olduğu açık. Bugün, popüler deyimle resmin büyüğüne bakıldığında, hâkim sınıflar ile ezilenler arasındaki çatışma ve hesaplaşmanın derinleştiğini söylemek mümkün. 1 Kasım seçimlerinin ortaya çıkaracağı gerçek, bu büyük tablo içinde çelişkinin nasıl bir biçim ve nitelik alacağına yapacağı etkiyle anlam taşıyor. Bu anlamda güncelliğini koruyan bir gerçek olarak saflaşma, AKP'de ifadesini bulan Türk hâkim sınıfları ile yurtsever hareketin merkezinde olduğu, onunla dayanışma içindeki devrimci, ilerici güçlerin oluşturduğu muhalefet cephesi arasında cereyan edeceğe benziyor.

Bundandır ki 1 Kasım seçimlerinde tavrımız, HDP ile birlikte hareket etmek, yan yana yürümek olmuştur. Milletvekili adaylarının olup olmaması esasa dair bir nitelik taşımaz. Aksine genel tutum ve durum açısından daha tali bir yerde durmaktadır.

7 Haziran'ın deneyimleriyle 1 Kasım'a...

7 Haziran seçim dönemi birçok yandan önemli deneyimleri açığa çıkardı bizim

açımızdan. İlk olarak süreçte etkin bir çalışma yürüttüğümüz, bu anlamda tavrımızın hakkını verdiğimiz söylenebilir. Buna bağlı olarak değişik alan ve bölgelerde faaliyetçilerimizin moral ve motivasyonun geliştiği bir dönem oldu. Bu durum doğrudan kitlemizi etkilemiş ve kitlemizin de önemli oranda sürece aktif katılımını sağlamış; gerek faaliyetçiler gerekse de kitlemiz açısından politik düzeyin artmasına vesile olmuştur. Bu çalışmayla birlikte uzunca bir süredir doğrudan organik bir ilişkide olmadığımız çevre çeperimizin ve tabanımızın da harekete geçtiği söylenebilir. Alan ve bölgelerde komisyonlar ve diğer birçok biçimde ortaya çıkan kolektif çalışma tarzı sayısal niceliğinin üstünde bir enerjinin açığa çıkmasını sağladı. Belki de sürecin en önemli yanı, başta Kürt halkı ile olmak üzere toplumun çeşitli kesimleriyle daha fazla bütünleşme ve buluşma olmuştur. Şovenizmle mücadele ve Kürt halkıyla daha sıkı bağların kurulması bağlamında olumlu bir dönem geçirilmiş oldu bu süreçte.

Elbette bu süreçte eksiklerimiz de oldu. En önemli eksikliğin kendi özgün çalışma ve örgütlülüklerimizin harekete geçirilmesinde olduğu bir gerçek. Özellikle kendi örgütsel mekanizmalarımız üzerinden sürecin işletilmesinde daha verimli bir sürecin yürütülebileceği bir gerçektir. Bununla birlikte farklılıklarımızı ve sürece dair politik fikirlerimizi daha etkin ve vurgulu bir şekilde yapma şansımızın olduğu da bir gerçektir.

Toparlarsak; 7 Haziran'ın bizim için en önemli sonuçlarından biri, örgütlenme başlığında diğeri ise beraber hareket ettiğimiz güçlerle aramızdaki farklılıkların belirtilmesi başka bir deyimle ideolojik mücadeleye dair olmuştur.

Partizan'ın seçimlere dair tavrı açıklamasında dile getirildiği üzere gerek parlamentonun işlevi ve değiştirilmesine dair yaklaşımlarda gerekse de sürece dair pek çok konuda belirgin farklılıklarımız bulunmaktadır. Bugünkü görevimiz, 7 Haziran'dan edindiğimiz tecrübe ve derslerle 1 Kasım sürecini en verimli şekilde geçirmek olmalıdır. 7 Haziran döneminde mahalle, alan ve bölgelerde kendi örgütlenmemize dair kurduğumuz komisyonların yeniden kurulması ve hızlıca harekete geçmek, ilk adım olabilir. Bu komisyonların HDP/HDK ile eş güdümünün sağlanması, ortak komisyonlarda yer alınması önemlidir.

7 Haziran'da yaklaşık 2,5 aylık bir seçim sürecini yaşadık. Ne ki bugün açısından böyle bir gerçekliğin olmadığı açık. Daha dar bir zamanda seçim çalışması yürütmek durumundayız. Bu

bakımdan miting sayılarının ve merkezi etkinlik ve açılışların daha az olacağı açık. Bizim açımızdan belirlediğimiz mahalle ya da bölgelerde birebir faaliyet yürütme yöntemi daha uygun olacak gibi görünüyor. Diğer yandan kendi materyallerimizin etkin bir şekilde kullanılması da önemli bir yerde duruyor. Söz konusu çalışmada HDP ile aramızdaki farklılığa, pratik mücadele içinde, yan yana yürürken dikkat çekmek, kitlelere politik görüşlerimizi taşımak önemli.

Tüm faaliyetimiz boyunca yeni ilişkilerle tanışma, onları sürece dâhil etmek, örgütlenme perspektifi ile hareket etmek bizi ileriye taşıyacaktır. 7 Haziran seçimlerinde olduğu gibi kitlemizi sürece dâhil etmek, onlarla inisiyatif paylaşmak ve düzenli toplantılar örgütlemek, daha verimli ve etkin bir çalışmanın örgütlenmesini de kolaylaştıracaktır. 7 Haziran döneminde AKP şiddeti düşük bir profile tutarak, HDP'yi sürekli bir şekilde provoke etmeye ve çatışmanın içine çekmeye çalıştı. Buna karşılık genel tutum bunun dışında kalmak ve daha çok seçim çalışmasına ağırlık vermek oldu. Dönem açısından bu yaklaşımın başarılı bir sonuç verdiği de söylenebilir. Ne var ki bugün açısından süreç oldukça farklı. Devletin yurtsever, devrimci ve ilerici güçlere kapsamlı bir saldırıya giriştiğini yaşama geçirdiği, Şirnex'in Beytüşşebap ilçesinde 4 kişinin havan toplarıyla ve aynı günlerde sokağa çıkma yasağı ilan edilen Amed-Bismil'de 8 yaşındaki Elif Şimşek'in katledildiği saldırılarda tanık olduğumuz gibi, açık katliamlara giriştiği bir süreci yaşıyoruz. Bu bakımdan bugün açısından fiili, meşru mücadeleye daha fazla ağırlık vermek, devletin saldırılarına sokakta daha fazla tepki göstermek ve direnişi büyütme öne çıkarılmalıdır. Faşist saldırılara ve şovenizme geçit vermemek ve direnişi büyütme sürecin esas yönünü oluşturmaktadır bugün için. Zamanımız sınırlı, süreç hareketli ve düşman azgınca saldırıyor. Bu süreci örgütlülüklerimizi etkin bir şekilde harekete geçirmek, kitlemizle direnişi büyütme, faşist saldırılara ve şovenizme karşı set oluşturmak yaklaşımla ele almalıyız. **"1 Kasım'da Oylar HDP'ye"** şiarı tam da bu dönemde daha militanca bir anlam taşıyor. 7 Haziran sürecinden çok daha büyük bir enerjiyle yüklenmeliyiz 1 Kasım çalışmalarına... 7 Haziran sürecinden daha cesurca çıkmalıyız sokaklara... Cizre'nin, Beytüşşebap'ın, Bismil'in hesabını sormak için... Tarihin omuzlarımıza yüklediği sorumluluktur bu... Bunun için zaman kaybetmeden, bir an önce harekete çerek çalışmalara başlamalıyız!

Suruç'tan Cizre'ye katliamlara; fabrikada, tarlada sömürüye karşı DDSB ile örgütlen, isyan et!

Aydın-Didim'de bu yıl 6.'sını düzenlediğimiz, Suruç ve Cizre katliamlarına atfettiğimiz geleneksel kampımızı başarıyla gerçekleştirdik. Bir yıllık faaliyetimizi değerlendirdiğimiz, önümüzdeki sürece dair politik yönelimlerimizi tartıştığımız kampımızı TC'nin topyekun savaş politikalarıyla devrimci, demokrat, yurtseverlere yönelik saldırılarını etkinleştirdiği ve bu politikalarla halkı sindirmeye çalıştığı bir süreçte yaptık.

Öncelikle böylesi bir süreçte örgütlediğimiz kampımızın önemini doğru kavramak üzerine tartışma yürüttük. Bu tartışmalar devrim mücadelesinde işçi sınıfının öncü rolünü kavramak ve öncü sınıfın örgütlenmesi sorununda **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik'in (DDSB)** rolünü anlamak biçiminde şekillendirerek karşılaştığımız örgütlenme, kurumsallaşma sorunlarına dair çözüm aramaya çalıştık.

İlk gün kampın önemine dair yürüttüğümüz tartışmalarla ve kampın ilkelinin kampa katılan bütün yoldaşlarımızla birlikte belirlenmesi yöntemiyle, önceki kamplarımıza oranla tüm katılımcıların kampı başta sahiplenmesi aynı zamanda eşit ilişkilenmenin sağlanması noktasında ilke kararları alarak, etkin eleştiri-özeleştirme koşulları yaratarak tartışmalarımızı derinleştirdik. Özellikle Gezi İsyanı'nın ardından kitlenin inisiyatifinin ortaya çıkarılması noktasında kolektif aklın işleyeceği kolektif çalışma şartlarının oluşturulması açısından ilkelerimizi birlikte belirlemek önemli bir yerde durdu.

DDSB Kampı nasıl bir ihtiyacın ürünüdür, neyi hedeflemiştir?

Kampımız, örgütlenme, kurumsallaşma sorunlarımızı, pratikte emek veriyor olmamıza rağmen sonuç almak noktasındaki eksikliklerimizi, demokratik halk devrimi mücadelesinde işçi sınıfının rolünü kavrayışımızdaki sakatlıkları ve bu noktada DDSB'nin rolünün kavranması/kavratılması gibi sorunsalların ortaya konması ihtiyacına da cevap olması açısından örgütlenmiştir.

Yürüttüğümüz tartışmaların bir bütün DDSB'nin iradesi olan, en geniş bileşenin katılımıyla daha derli toplu, nitelikli ve derinlikli bir şekilde tartışılması ihtiyacı ancak ve ancak kamplarımız, kurultaylarımız vb. kitlenin iradesinin ortaya çıkarıldığı toplantılar ile giderilebilir. Bu açıdan bahsettiğimiz ihtiyaçlarımızın doğru tespit edilmesi ve değerlendirilmesi önümüzdeki süreçte politikalarımızın yaşama uygulanmasını doğrudan etkiliyor/etkileyecektir.

Uzunca bir süredir pratikte atmaya çalıştığımız somut adımlarla örgütlenmemiz önündeki engellere yönelik tartışmalar yürütüyoruz. Bu noktada gelenekçi, dogmatik, plansız, sürekliliği olmayan çalışma tarzımızın örgütlenmemizin önündeki en büyük engel olduğunu bilince çıkartarak başta kitlemizin iradesini ortaya çıkarmak, hesap veren/hesap soran bir örgütlülük yaratılmak için kendiliğindenciliğimizin, bireysel çalışma tarzımızın tartışmaya açılması açısından da kampımız önemli bir ihtiyacımıza cevap olmak için örgütlenmiştir.

Sonuç itibarı ile kamp bütün bu ihtiyaçlarımızı tartışmak için işlev görmüştür. Bununla birlikte elbette onlarca yılı kapsayan yer yer kronikleşmiş bütün hastalıklarımızı iyileştirmek için yeterli değildir/olmadı da. Diyebiliriz ki birçok tartışma yarım/eksik kalmıştır. Nihayetinde işçi sınıfı içerisinde örgütlenme sorunu doğrudan devrim mücadelesinin en temel sonlarından birisidir. Bütün tartışmalarımız bu noktada önemli ve değerli bir yerde duruyor.

Kampta öne çıkan tartışmalar, perspektifimiz!

Ortadoğu, Rojava Devrimi ve emperyalist savaşlar, seçimler, devrim mücadelesinde işçi sınıfının rolü, işçi sınıfı içerisinde kadın çalışması, yeni dönem sınıf hareketleri ve kriz başlıklarını tartıştığımız kampta ülkemizde ve dünyada gelişen sürecin sınıf perspektifiyle kavranması/yorumlanması noktasında önemli, nitelikli tartışmalar yürütüldü.

Kampın bileşenlerinin önemli oranda gençlerden, genç işçilerden olması ve kadın katılımının az olmasına rağmen tartışmalara katılım noktasında kadınların nitelikli ve belirleyici yerde olmaları kampımızın öne çıkan yanlarından. Eğitimlerin açık, anlaşılır bir dille yapılması, katılımı esas alması ve somut güncel sorunlarımızı çözmeye odaklanması sınıf mücadelesinde işçi sınıfının öncü rolünü bilince çıkarmak noktasında doyurucu tartışmaları ortaya çıkarmıştır.

Son gün yaptığımız değerlendirme toplantısında genç yoldaşların "*her gün yeni bir şey öğrendik, kendimizi üniversiteye kaydolmuş gibi hissettik, Türkiye'de işçi sınıfı mücadelesinin Ortadoğu devrimini etkileyen bir yerde durduğunu bu tartışmalarla kavramaya başladık*" vb. değerlendirmeleri, kampın önemli bir eksikliğini ve ihtiyacımızı giderdiğini göstermektedir.

Önceki kamplarımız ve kurultaylarımızdan çıkardığımız güvencesiz ça-

alışma alanlarına yönelerek işçi sınıfının çelişkilerinin keskinleştiği iş kollarını esas almak ve bu açıdan örgütlenme olanaklarımızın/koşullarımızın olduğu iş kollarının belirlenmesi yönünde yönelimlerimizi belirlemiştik. Tekstil alanı bu açıdan önemlidir, toplamda 1 milyon işçinin çalıştığı güvensiz, esnek, sigortasız, sendikasız bir alan olmasından kaynaklı ve Deriteks gibi örgütlenme aracımızın da olduğu bir alandır. Bu alanda bir süredir yürüttüğümüz örgütlenme kampanyası çalışmalarımızda ortaya çıkan sorunlar ve çözüm önerileri tartışıldı. Fabrika örgütlenmelerinin zorluklarına fabrika önündeki bekleyişlerimizde ortaya çıkan sonuçlara ve tam da bu nokta işçi sınıfının yaşam alanlarının örgütlenmesinin önemine değinildi ve somut önerilerle çözüm üretilmeye çalışıldı. Yine taşeron işçilerin örgütlenmesi yönelim olarak ortaya konularak başta belediye ve sağlık işkolundaki taşeronların örgütlenme ihtiyacına, olanaklarımıza belediye işkolu özgülünde Belediye-İş 2 No'lu Şube ile başlattığımız taşeron örgütlenmesi ve eksikliklerimize dair tartışmalar yürütüldü. İnşaat sektörünün devlet cephesinden sıcak para anlamına geldiği ve ekonomik krizin kapıda olduğu gerçekliğiyle birlikte önümüzdeki süreçte bu işkolunda örgütlenmenin önemine ve İnşaat-İş sendikasının örgütlenmesi için olanaklarımıza ve yönelimlerimize uygun şekillenişe dair bütün bu işkollarında çalışan, kampımıza katılan arkadaşlarımızla örgütlenme perspektifimiz üzerine tartışmalar yürütüldü.

"**Yeni dönem sınıf hareketleri ve işçi sınıfının rolü**" konu başlıkları altında devletin ideolojik aygıtları ve sendikaların bu kapsamda nasıl bir işleve sahip olduğu üzerine yürütülen tartışmalarda devletin her türlü olanakları, örgütü, kurumu kendi ideolojisini yaymak işçi sınıfının mücadelesini manipüle etmek için kullandığı gerçekliğine vurgu yapıldı. Ancak bu noktada sendikaların kuruluşu işçi sınıfının öz örgütlülükleri olma gerçekliği devletin değil sınıfın ideolojik aygıtı olarak kullanılması potansiyeli sınıf devrimcilerinin yaptıkları ya da yapmadıkları ile doğrudan ilintili olduğuna vurgu yapılarak bugün en gerici sendikalarda dahi çalışırız perspektifinin geçerliliğini koruduğu vurgulanarak sendikalarda nasıl bir çalışmayı esas alacağımızı tartıştık. Asgari ücret, 1 Mayıs, 15-16 Haziran direnişi gündemlerine ilişkin etkin eylem ve etkinlikler örgütlenmesini kararlaştırdık. Seçimlere dair tartışma yürüterek 7 Haziran seçimlerinin ardından gelişen

süreci değerlendirerek 1 Kasım seçimlerinin önemine vurgu yaptık, genel eğilim olarak HDP'nin desteklenmesi ve şovenizmle mücadele için seçimler sürecinde işçi sınıfı içerisinde kapsamlı bir çalışma yapma kararı aldık. Tartışmalarımız kapsamında örgütlülüğümüzün ayakları yere basacak bir şekilde yaşama geçirilmesi ve kurumsallaşmamızın yansımaları olarak kampımızda yürütmemizi oluşturduk, üç ayda bir genişletilmiş divan toplantıları yapma kararı aldık.

Sınıf içerisinde kadın çalışması

Uzun süredir DDSB'nin sınıfın içerisinde kadın işçileri örgütlenme perspektifindeki sakatlıklara, erkek egemen bakış açısına dair önemli tartışmalar yürüttük. Her kadın komisyonu kurulum tartışmamızda komisyonu işlevsiz kılmaya yönelik erkek egemen bakış açısını yıkmak noktasında kadınların daha iradeli durması için somut kararlar alarak kampta bir alt komisyon oluşturduk. Aynı zamanda tekstil işkolunun kadın işçi demek olduğuna dair somut veriler ve sinevizyonlarla kadın sunumunu zenginleştirerek sınıf içerisinde kadın çalışmasının önemi daha etkin bir şekilde vurgulanmaya çalışıldı. DDSB'nin programındaki kadın perspektifinin eksikliklerine vurgu yapılarak ilk kurultayda bu eksikliklerin giderilmesi kararlaştırıldı. Aynı eksik noktalar Deriteks içinde geçerli olduğu ve tekstil işkolunu örgütlemenin kadın işçilerin örgütlenmesinin önündeki engelleri kaldırmakla başladığı da vurgulandı. Her sendikada, şubede kadın komisyonlarının kurulmasına öncülük etmek, toplu sözleşmelerin kesinlikle kadın komisyonlarının denetiminden geçirilerek imzalanması yönlü yönelimlerimizi uygulamak noktasında kadın komisyonların sorumlu olduğu belirtildi. Kadınlara yönelik pozitif ayrımcılık, kota, karar mekanizmalarında yer almak gibi konular tartışıldı ve kararlaştırıldı.

Sonuç olarak uzun süredir tartıştığımız zaafı yanlarımızla mücadele için kampımız yol gösterici bir işlev görmüştür. Bu andan itibaren alanlarımıza döndüğümüzde aldığımız bütün kararları uygulamak noktasında esas olan irademizdir. Kampta edindiğimiz güçlü motivasyonla, sınıf bilincimizi ezilen yoksul halkımızın öfkesiyle, her gün katliama uğrayan Kürt ulusunun kinini birleştirme sorumluluğuna dönüştürerek görevlerimizi yerine getirmeliyiz/getireceğiz.

Birlik, Mücadele, Zafer!

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik

Biraz sessizlik lütfen! Ölü çocuklar uyuyor...

Sabah kalkıp en güzel elbiselerimi giydim. Ne de olsa bayramda güzel giyinmek ve güzel kokular sürmek gerekir. Ben de geleneği bozmadım ve böyle yaptım. Tam giyinirken birden kulağıma bir ses ilişti. Yere bir şey damlıyordu sanki. Tavana baktım acaba su mu damlıyor diye. Tavan kuruydu herhangi bir belirti yoktu. Ama yerde kan izleri vardı. Birden elbiselerimin kan içinde olduğunu fark ettim. “Pat pat” diye elbiselerimden kan damlıyordu. Hızla dolaba açtım. Elbiselerimin üzerinde çocuk eli izleri vardı. Hani küçükken elimize boya sürüp kağıda yapıştırırız ya aynı onun gibiydi ama bu oyun değildi. Sonra kulağıma çığlıklar gelmeye başladı. Bunların hepsi kıyafetlerimin olduğu yerden geliyordu. Dikiş sesleri, çocuk bağırtıları ve daha bir sürü ses. Sese iyice kulak verdim. Biri benim adımla seslenerek: “*Ey büyük insan, hazır mısın beni dinlemeye?*” dedi.

Şimdi soruyorum size hazır mısınız “hikayeyi” okumaya?

Afrikanlı, Asyalı, Amerikalı... Çocuk işçilerden bahsediyorum. Büyük firmaların, timsah gözyaşlarıyla büyük medya kuruluşlarının önünde yaptıkları “iyilikleri” sıralarken, üzerlerindeki elbiselerden ve masalardaki yiyeceklerden dökülen kan damlalarından bahsediyorum. Duyuyor musunuz sesleri? Biraz sessizlik lütfen, ölü çocuklar uyuyor.

Birkaç soruya ne dersiniz?

Çikolatanın ham maddesi kakao için Fildişi Sahilleri’nde yaş ortalaması 3 olan 20 binden fazla çocuğun çalıştığını duydunuz mu? Bir dikiş hatası yüzünden 15 çocuğun fabrikadaki görevliler tarafından ayakkabılarla dövüldüğünü ve ironik bir şekilde, artık gelenekselleşen bu ceza şekline Asyalıların “nayklanmak” dediğini biliyor muydunuz? Güzelleşmek adına kullanılan makyaj malzemelerinin, dünyanın öbür ucunda yaşayan küçüçük çocukların hayatlarını etkilediğini biliyor muydunuz? Çocukların günde sadece ortalama 1 dolar için 10 saat çalıştığını; koşullar yüzünden daha 18’ine gelmeden birçoğunun psikolojik ve fiziksel anlamda sağlıksızlaştığını; her yıl yüzlerce çocuğun o pahalı kumaşlar için öldüğünü bilmek ne acı bir şey değil mi?

Sormak istiyorum şimdi. Gerçekten

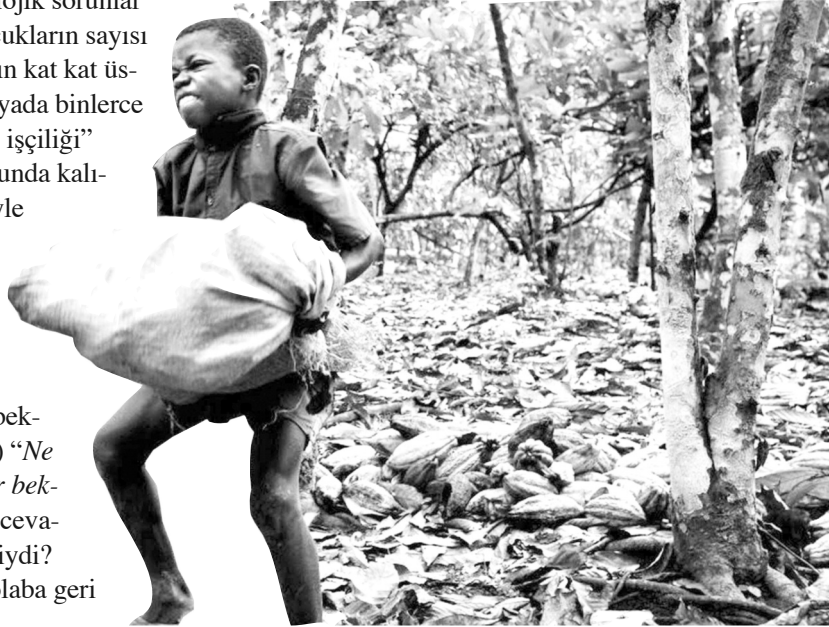

de acı duyuyor musunuz? Birçoğunun tepkisini duyar gibi oldum: “*Tabii ki de canım ne diyor bu yazar, kim acı duymaz ki?*” dediniz bile. Peki o zaman, son bir soru. Elinize diken battığında acı duyarsınız ve hemen tepki gösterirsiniz. Ya diken çıkarılır ya da parmağınızı emersiniz. Acı duymak aynı zamanda tepki vermektir çünkü. Şimdi tekrar soruyorum, acı duyuyor musunuz? (Biraz sessizlik arkadaşlar, ölü çocuklar uyuyor.)

Küçük bir beden ve iki büyük el

Başlığı okuduğunuz da küçük bedenlerin büyük emektar ellerinden bahsedeceğimizi sanmış olabilirsiniz. Ancak hayır! İki büyük elden kastımız bambaska. Gelin ilk elden başlayalım. Birinci el: cinsel şiddet eli. Çalışan binlerce çocuk gördükleri fiziki ve psikolojik şiddetin yanı sıra bir de cinsel şiddete maruz kalıyorlar. Birçok çocuk işyerinde taciz ve tecavüze maruz kalıyor. Bu durum sonrası intihar edenlerin ya da ilerleyen yaşlarda ciddi ve kalıcı psikolojik sorunlar yaşayan çocukların sayısı açıklamaların kat kat üstünde. Dünyada binlerce çocuk “seks işçiliği” yapmak zorunda kalıyor. Hal böyle olmasaydı bir çocuk işçi kendisine sorulan soruya (gelecekte beklemeniz ne?) “*Ne geleceği, bir beklentim yok*” cevabını verir miydi?

Kanlı dolaba geri

dönelim mi? “*Hikâyenin*” başındaki dolaptan bahsediyorum. Elimi elbiselere attım. Acı bir çığlık geldi. Meğer aynı anda Filipinler’de bir çocuğun üzerine kaynar kazanda bulunan katran dökülmüş, meğer aynı anda İstanbul’da kağıt toplayan 6 yaşındaki çocuğun bedenini tramvay ezmiş. Meğer o çığlık benim elimemmiş. Sağır ve körmüş elim. Çocuk o yüzden sesiyle ve kanıyla bana gelmiş. İşte ikinci el. İlk el kadar suçlu olan ikinci el bizim elimiz. O kadar susuk, biraz daha susalım arkadaşlar. Ölü çocuklar uyuyor.

Peki ya şimdi!

“*Biliyor musun?*”

“*İyi bayramlarımı kaybettim ben.*”

“*Sahile minik bedeni vuran bir mül-teci çocuğun anne niyetine sarıldığı dalgalarda yitirdim ne kadar iyi bayramlarım varsa.*”

“*Açgözlülüğümüz ile ufacık lokmalarını bile ellerinden alıp açlığa terk ettiğimiz milyonlarca çocuğun açlığında*”

“*kaybettim ne kadar iyi bayramlarım varsa.*”

“*İhtiraslarımız için savaşımlardan sağaşağılara koşarken sefalete sürüklediğimiz sayısız çocuğun üşüyen ellerinde kaybettim bütün iyi bayramlarımı*” Adem Özbay’ın sözleriyle giriş yapalım yazımızın son bölümüne. Tekrar kullanalım ellerimizi o güneş yüzlü çocuklar için. Tekrar kalkalım ayağa Afrikalı kara çocuklar için. Aç kulaklarımızı ve gözlerimizi insan! Aç, çocuklar için.

Bizler mücadeleyi yükselterek ve bu alanda yoğunlaşarak bu yağma düzenin çocuk bedeni ve ruhu üzerindeki prangasını kırabiliriz. Şengal’de susuzluktan ölen çocuk da, Hindistan’da minik bedeni iş koşullarına dayanamadığı için ölen çocuk da bize haykırıyor şimdi: “*Ya susun ölü çocuklar uyuyor çünkü. Ya da ayağa kalkın ölmesin çocuklar.*”

(Bir ÖG okuru)

Kader, fıtrat değil; işçi katliamı!

H. Merkezi: Güvencesiz çalışma ve sendikal hakların kısıtlanması iş cinayetlerinde artışa sebep olmaya devam ediyor.

18 Eylül’de Balıkesir Havran’da 37 tarım işçisini taşıyan midibüsün takla atması sonucu 4 işçi hayatını kaybetti, 33 işçi de yaralandı.

20 Eylül’de Mêrdîn’in Kızıltepe ilçesinde inşaatta çalıştığı sırada elektrik akımına kapılan işçi hayatını kaybetti. Yeni Mahalle’de bulunan bir inşaatın iskelesinde çalışan **Mehmet Baki Doğan**, elektrik kablosuna temas etmesi sonucu akıma kapılarak yaşamını yitirdi.

22 Eylül’de Trabzon’da vücudu iş makinesine sıkışan işçi hayatını kaybetti. Alınan bilgiye göre, Arsin ilçesindeki Organize Sanayi Bölgesi’nde plastik işletme fabrikasında çalışan **Fatih Ulu**, iş makinesini temizlemek için üzerine uzandığı esnada vücudunun üst kısmı makinede sıkıştı. Sıkıştığı makinede parçalanan Ulu, olay yerinde yaşamını yitirdi.

23 Eylül’de Eskişehir’de, bir inşaatın ikinci katında çalıştığı sırada yaklaşık 5 metre yükseklikten aşağı düşen işçi hayatını kaybetti.

Türkiye yılda 168 milyon ton toprak kaybediyor

H. Merkezi: Türkiye’nin yılda 168 milyon ton toprağını kaybettiğini açıklayan Orman ve Su İşleri Bakanlığı, dünyadaki toprak kaybının ise dakikada 45 bin tona ulaştığını bildirdi.

Hızla artan dünya nüfusuna karşın,

yok olan toprağın zamanla altından çok daha kıymetli hale geleceğini ve her yıl küresel biyoçeşitlilik kaybından dolayı binlerce türün kaybolduğunu, bu kaybı etkileyen ana faktörün çölleşme olduğunu söyleyen bakanlık

kaynakları, gelecek 25 yıl içinde arazi bozulunun, küresel gıda üretimini yüzde 12 azaltabileceğini, bu durumun da dünya gıda fiyatlarının yüzde 30 artmasına sebep olacağını açıkladı.

Beytüşşebap ve Bismil'de devlet terörü

H. Merkezi: Geçen haftalarda devletin Cizre'de sürdürdüğü saldırılarda 21 kişi katledilmişti. Şimdi ise sıra Beytüşşebap ve Bismil'de.

HPG tarafından askeri birliklere ve polis noktalarına eş zamanlı saldırı düzenlenen Şirnex Beytüşşebap'ta şiddetli çatışmaların ardından askerler tarafından yoğun bombardimana

tutulan Meydan Mahallesi'nde yaralıları almaya giden ambulansı tarandı. Sağlık çalışanları ve bölge halkından ölenlerin olduğu öğrenilirken ayrıca kolluk tarafından atılan havan toplarının Setkar köyünde bir eve düşmesi sonucu 3 kişi yaşamını yitirdi, 2 kişi ise ağır yaralandı.

Bu katliamı protesto etmek için

İstanbul Kartal ve Okmeydanı'nda aralarında Partizan'ın da bulunduğu çok sayıda kurum tarafından polis ablukasında eylem düzenlendi.

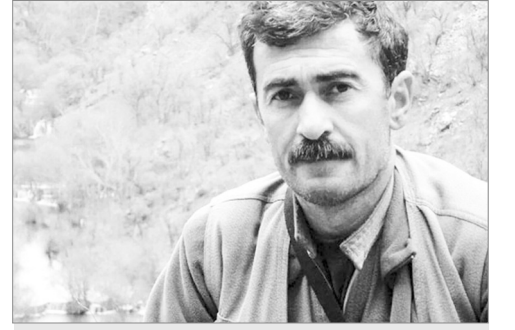
Bu saldırının ardından sık sık sokağa çıkma yasaklarıyla gündeme gelen Amed-Bismil'de 27 Eylül akşamı devlet bir katliam gerçekleştirdi. Bu saldırıda 8 yaşında Elif Şimşek isimli bir çocuk yaşamını yitiren, aynı aileden 5 kişi yaralandı.

Dersim'de 4 HPG'li şehit düştü

H. Merkezi: Halk Savunma Merkezi (HSM)'nin yaptığı açıklamada HPG Komuta Konsey üyesi **Baran Dersim** ve 3 HPG gerillası şehit düştüğü belirtildi.

Devletin günlerdir Dersim'de yürütmüş olduğu kapsamlı hava saldırıları sonucu yoğun çatışmalar yaşanmaktaydı. Özellikle Ovacık'ta günlerdir yoğun çatışmaların yaşandığı basına yansyordu. Kimyasal silahların kullanıldığı da iddia edildiği saldırılarda 35 HPG gerillasının yaşamını yitirdiği burjuva medya tarafından günlerdir yazılıyordu.

HSM, yaptığı açıklamada devletin günlerdir yürütülen propagandaların karalama amacı taşıdığını, kamuoyunu yanıltmaya dönük söylemler olduğunu dile getirdi. Dersim'de günlerdir süren saldırı ve çatışmalar sonucu Baran Dersim ile birlikte şehit düşen diğer gerillaların isimleri ise şöyle; **Abdurrahman Akçin (Erdal)**, **Resul Balıkcı (Çilo)** ve **Sedat Aslan (Botan)**.

Komutan Rasih Kurtuluş ölümsüzleşti

H. Merkezi: Birleşik Özgürlük Güçleri (BÖG) Rojava Karargâhı Komutanı **Aziz Güler (Rasih Kurtuluş)** DAİŞ çetelerine yönelik operasyon sonrası karargaha dönüşte yere düşen mayın patlaması sonucu şehit düştü.

Güler'in yaşamını yitirdiğini resmi sosyal medya hesabı üzerinden duyurdu.

Komutan **Rasih Kurtuluş** Kobanê'nin özgürleştirilmesinin ardından gazetemizle yaptığı röportajda da **"Tek tabumuz devrim"** diyerek fedakarlıklarla dolu bir mücadelenin hedefini en berrak şekilde tanımlamıştı.

Rojava'da askeri tören

Güler'in cenazesi Serekaniye'de **BÖG, MLKP, TKEP/L, MLSPB-DC, Devrimci Karargah** ve **TKP/ML TİKKO**'nun yaptığı törenle Kobanê'ye gönderildi.

Gerçekleştirilen törende ilk konuşmayı BÖG temsilcisi yaptı. BÖG temsilcisi **"Söz sana Rasih komutan, senin hesabını sormayacağımız tek bir gün bile olmayacak"** dedi. Rasih Kurtuluş'un nasıl şehit düştüğünü de anlatan BÖG temsilcisi, şehitlere bağlılık sözü verdi.

TKP/ML TİKKO adına söz alan temsilci, başta Rasih Kurtuluş ve Baran Dersim olmak üzere tüm devrim şehitlerinin anlarına bağlı kalacaklarını belirtti.

MLKP adına konuşan

Hevi Sarya ise **"Bu uğurda kendini feda eden kahraman Paramaz'ın, Alper'in, Halil'in, Bedrettin'in izinden giden Rasih Kurtuluş'un"**

dalgalandırıldığı bayrağı daha güçlü dalgalandıracağız." dedi.

Enternasyonal Özgürlük Taburu adına konuşan tabur komutanı **Serkan Çiftçi** de Rasih Kurtuluş'un devrimci mücadele içinde geçirdiği süreci ve yollarının kesiştiği enternasyonal tabur içinde aldığı görevlerden bahsetti. Rasih Kurtuluş'un Enternasyonal Özgürlük Taburu'nun ilk takım komutanlarından olduğunu vurgulayan Çiftçi, Şehit Rubar Hamlesi'nde, Siluk ve Gire Spi'nin özgürleşmesinde Rasih Kurtuluş'un önemli roller üstlendiğini söyledi.

Ardından **TKEP/L, MLSPB-DC** ve **Devrimci Karargah** adına ortak bildiri okundu.

Cenazesinin geçişi engelleniyor

Güler'in ailesi ve yoldaşları, cenazeyi almak için Pirsus'a gitti. Ancak cenaze aileye teslim edilmedi. Şehidin cenazesini almak için

HDP Urfa Milletvekili **İbrahim**

Ayhan,

Urfa Valisi **İzzettin**

Küçük

ile

gerçekleştirilen eyleme yapılan saldırıda 36 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar emniyette bir gece tutulduktan sonra serbest bırakıldı.

görüşti. Vali Küçük, Milletvekili Ayhan'a **"Bakanlar Kurulu kararı var, cenazesinin geçişine izin verilmeyecek"** dedi.

Ayhan **"Bugüne kadar hala bize gösterilmeyen bir Bakanlar Kurulu kararıyla Aziz Güler'in cenazesinin de geçişine izin verilmeyeceği söylenildi. Ancak daha önce de belirttiğimiz gibi, bu yasağın hiçbir hukuki ve insani gerekçesi olamaz. Cenazelere bu şekilde yaklaşılması hem hukuki hem de insani değil. Bu yasağın ve keyfi uygulamanın kaldırılması için sonuna kadar mücadele edeceğiz"** şeklinde konuştu. Ayhan, aylardır Rojava'dan hiçbir cenazesinin geçişine izin verilmediğini belirtti. Şehidin cenazesinin alınmamasıyla beraber yoldaşları ve dostları tarafından sosyal medyada bir imza kampanyası başlatıldı.

BÖG Komutanı Rasih Kurtuluş'un şehit olduğu haberi alınır alınmaz yoldaşları ve dostları tarafından taziye çadırları açıldı; İzmir ve İstanbul Kadıköy'de açılan çadırlara polis saldırdı.

Rasih Kurtuluş için büyüdüğü şehir olan İzmir başta olmak üzere İstanbul, Mersin gibi şehirlerde eylemsellikler gerçekleştirildi.

İstanbul Gazi Mahallesi'nde **MLKP, YDG-H** ve **TKP/ML TİKKO** militanları korsan eylem yaparak Komutan Rasih'i sahiplendi.

Ayrıca İzmir'de gerçekleştirilen eyleme yapılan saldırıda 36 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar emniyette bir gece tutulduktan sonra serbest bırakıldı.

T. Kürdistanı'nda birçok bölgede seçim sandığı kurulmuyor

H. Merkezi: Sıkı yönetim uygulamaları ile adeta kuşatma altına alınarak, devletin günlerce terör estirdiği T. Kürdistanı'nda, "güvenlik" gerekçesiyle seçim sandıkları taşınmıyor.

R.T. Erdoğan'ın bayram namazı sonrasında yaptığı konuşmada Cizîrê, Silvan, Bitlis ve Colêmerg'de kararı alınan taşınmalı sandık uygulamasına değinerek **"Farklı il ve ilçelerden de**

gelebilir" demesinin üzerinden sadece birkaç saat geçmişken yeni taşınmalı sandık kararları duyurulmaya başlandı. Şirnex'in Silopi İlçesi'ndeki 7 mahalle ile Êlih'teki (Batman) 9 mahallede de sandıkların taşınması kararı alındı.

Karara göre Silopi'de Barbaros, Başak, Cudi, Karşıyaka, Nuh, Şehit Harun ve Başverimli mahallelerinde

toplam 26 bin 31 seçmenin oy kullanma yerleri "güvenlik" gerekçesi ile değiştirildi.

Êlih'te de kentin dış bölgelerindeki 19 Mayıs, Çay, Yeşiltepe, Hilal, Huzur, Seyitler, Petrolkent, Güneykent ve Bayındırlık mahallelerindeki sandıklar kent merkezindeki alanlara taşınacak.

TİKKO ve HPG'den emniyet amirine saldırı

H. Merkezi: 21 Eylül günü emniyet amirinin aracına yönelik yapılan saldırıya ilişkin HPG BİM bir açıklama yaptı. Eylemin ortak gerçekleştirildiğini belirten HPG BİM'in açıklamasında 17 Ağustos'tan bu yana Dersim-Ovacık ve Dersim-Erzincan yollarının denetim altında olduğunu ifade etti.

Açıklamanın devamında: **"21 Eylül günü akşam saat 17.30'da gerilla güçlerimiz ile TKP/ML TİKKO gerillaları Dersim'in Hozat ilçesinde bulunan Cemolar Köprüsü üzerinde bir polis aracına yönelik ortak eylem düzenlemiştir. Bu araçta bulunan polislerden biri Emniyet Amiri'dir. Bu eylemde Emniyet Amiri ve polis ağır yaralanmıştır. Eylemin ardından TC ordusu kısmi bir operasyon başlatırken insansız hava araçlarıyla da yoğun keşif uçuşu yapmıştır"** denildi.

Ankara YDK toplantı gerçekleştirdi

Ankara: Ankara'da Yeni Demokrat Kadın düzenlediği kahvaltı ile bir araya geldi. 20 Eylül Pazar günü Deniz Kafe'de toplanan kadınlar Kadın Kampını, seçimleri ve ülkenin içinde

bulduğu savaş durumunu değerlendirdiler. Yapılan değerlendirmeler sonucu önümüzdeki dönem yeni çalışmalar yapma kararı alan kadınlar kararlarını şu şekilde sıraladı:

- LGBTİ ve Toplumsal Cinsiyet Komisyonları kurulması
- Seçimlerde daha önce de yapıldığı gibi aktif bir biçimde kadının sesi olarak yer alınması ve çalışmalara katılmak
- Çıplaklık, kadın bedeni, eril ta-

hakkım gibi konularda atölye çalışmaları düzenlenmesi

- Film gösterimleri düzenlemek

Ve son olarak sadece kadınlara ve LGBTİ'lere yönelik bir yaşam alanı oluşturabilmek için bir dayanışma mekanı oluşturmak.

Cizre'ye tanığız, en çok da direnişine...

Devletin günlerce kurşun yağdırdığı, aç-susuz bırakarak ölüme sürüklediği, yine de direnişi sönmülendiremediği Cizir'deyiz. Kadınlar olarak taziye evine girdiğimizde gözüme ilk çarpan, genç bir kadının elinde tuttuğu günleri parmakla sayılı bir bebeğin fotoğrafıydı. Haberi okuduğumda olduğu gibi gözlerim yaşardı. Bir devlet bu kadar katil olabilir miydi? Bir suçluluk vardı içimde, ne diyeceğim ki kadınlara: "Siz çok öldünüz, ama inanın biz de çok üzüldük!" mü?! Ama onlar öyle sevgi dolu, öyle umut dolu bir tebessümle kucaklıyorlar ki bizi, tüm gecikmişliğimizi unutturuyorlar, neredeyse onlar bizi teselli edecekler... Sanki yıllardır tanışıyor muyuz gibi, bu geliş yıllardır bekliyormuş gibi bağrılarına bastılar bizi.

Çatışmaların en yoğun yaşandığı mahalleler olan Cudi, Yafes ve Nur'un, ertesi gün ise Silopi'nin sokaklarını dolaşıyoruz. Her evin kapısından "Xûn bixêrhafîn" sesi yükseliyor. Kafamızı nereye çevirsek kurşun izleriyle dolu. Evlerin bazıları saldırılar sırasında yanmış, mahalleli kendi imkanlarıyla söndürmüş yangını. Kadınlar polislin zırhlı araçlarla mahalleye girmeye çalıştığı sırada ilerleyemediğini ve rastgele ateş açtığını ifade ediyor; "Pencereye bile çıksak, anında keskin nişancılar evi tartıyorlardı" diye özetliyorlar olanları.

Özel hareketçilerin mahallelere girişi ise, insanın kanını donduruyor. Polislin ablukaya aldığı mahallelerde kadınlar önce megafondan "domates, salatalık" şeklinde sesler duyuyorlar. Dışarı baktıklarında ise, bir anda polis bütün mahalleyi kurşun yağmuruna tutuyor. Abluka süresince de "Size domates getirdik, niye çıkmıyorsunuz dışarı? Kaç gündür evdesiniz acıkmadınız mı daha?" şeklinde anonslar geçiyorlar. Bu söylenenler bana, bir elma

kokusuyla yayılan ve yine Kürt halkının kimyasal gazlarla katledildiği Xalepçe Katliamı'nı anımsatıyor.

İlk olarak insanların susuz kalması için su depoları taranıyor, sonrasında ise klimalar... İnsanlar evin içinde sığmaktan nefes alamaz hale getiriliyor. Evine gittiğim bir kadın çocuklarının susuzluktan üttüde kalan suyu içtiğini anlatıyor. Bir diğeri ise, kuyunun en dibindeki kirli suyu tülbenle süzdüklerini ve içtiklerini anlatıyor. Yetişkinler, çocuklar aç kalmasın diye çok sınırlı yemek tüketiyorlar. Halk abluka sürecinde mümkün olduğunca komünal bir yaşam örgütleniyor. Bir evde pişen yemek komşulara gönderiliyor; yapılan ekmeğe herkese dağıtılıyor. Mahalle esnafı hiçbir karşılık almaksızın ürünlerini halka dağıtıyor. Elbette güvenliklerini de kolektif bir şekilde sağlıyorlar. Özellikle kadınlar nöbetlerde, barikatlarda, mahallenin korunmasında ön saflarda yer alıyor.

Polis ablukası sonucunda, önüne geçilebileceği halde birçok ölüm yaşanıyor. 112 Acil Servis arandığında "Polis mahalleye girerse bizi tarayacağını söylüyor. Gelemiyoruz, siz hastalarınızı getirin" cevabı alınıyor. Genç bir kadın, hastaları dışarı çıkarabilmek için evin bahçeye çıkan duvar-

larına delikler açtıklarını ve mahalledeki evler arasında bir koridor oluşturduklarını anlatıyor. Odada kapısı bulunmayan bir gardırobu göstererek dolabın kapağını sedye olarak kullanıp, hastaları bu şekilde ambulansın olduğu caddeye taşıyabildiklerini anlatıyor.

Oğlu keskin nişancılar tarafından katledilen bir kadın "Tek ölen benim oğlum değil ki, o da ölen gençlerden biri" diyor. Erkek kardeşi öldürülen bir başka kadın "Öldürmekle bitirebilecekler mi sanki? Daha da çoğalacağız" diyor. Kısacası Cizir'de de, Silopi'de de kadınlar yakınları için kaygılanıyorlar belki, ama korkmuyorlar. Kadınlar devletten korkmuyorlar. Devlet savaşı sürdürmeyi seçerse, kendilerinin de direnmeyi seçeceklerini söylüyorlar.

Bizleri gözlerinde yaşlarla, zılgıtlarıyla uğurluyorlar. Acılarına ortak olmaya geldiğim kadınların, direngeliğine tanık olup dönüyorum. Kadınların iradesine ve kararlılığına bir kez daha hayran kalıyorum. Dönüş yolunda bizi uğurlamaya evlerinin önüne çıkan kadınlara sıkı sıkı sarılıyorum. Ve artık bizim kılıma zarar gelse, Cizir'deki kadınların canı yanacak biliyorum. Ve şimdi Cizir'e tek kurşun sıkılsa, o kurşun gelip bizi vuracak. (Bir YDK'lı)

"Zılgıtları çoğaltmaya geldik"

Cizir: Cizir'de 9 gün boyunca uygulanan sokağa çıkma yasağı ile birlikte gerçekleştirilen katliam ve devletin savaş politikalarına karşı kadınlar 20-22 Eylül günleri arasında Cizir'deydi. **Barış İçin Kadın Girişimi**'nin çağrısıyla bir araya gelen ve aralarında YDK'lıların da olduğu yaklaşık 150 kadın 20 Eylül günü Cizre'ye ulaştı.

Mêrdîn'de KESK binasında buluşan kadınlar burada kahvaltı ederek programa ilişkin bilgilendirme yaptılar. Ardından yola çıkan kadınlar Cizir'deki kadınlarla Cizre HDP binası önünde buluştular. "**Zılgıtları çoğaltmaya geldik. Cizre'ye tanığız, barışın savunucusuyuz**" pankartı açan kadınlar adına basın açıklamasını **Filiz Karakuş** okudu.

Karakuş, Cizre'de kadınların zılgıtlarına zılgıt katabilmek için geldiğini belirterek kadınların 9 günlük direnişini selamladı. Ardından yürüyüşe geçen kadınlar tencere, tavalarıyla, zılgıtlarıyla çatışmaların yoğun yaşandığı Cudi Mahallesi'ne yürüdüler. Burada Cizre Belediyesi'nin taziye salonunda 9 günlük sokağa çıkma yasağı ile birlikte katledilenlerin ailelerine taziyede bulunuldu.

Programın 2. gününde ise kadınlar 9 günlük sokağa çıkma yasağı süresince katledilenlerin mezarlarına ziyaret gerçekleştirdiler. Katledilenlerin resimlerinin olduğu pankartı açan kadınlar slogan ve zılgıtlar eşliğinde mezarlığa vardılar. Mezarlıkta "**Bu topraklarda Nuh'un gemisi ile insanlık geldi, şimdi de kadınlarla barış gelecek**" diyen kadınlar yapılan ziyareti katledilenler için yapılan saygı duruşu ile sonlandırdılar. Ardından çatışmaların yoğun yaşandığı Yafes ve Nur mahallelerine ziyaret gerçekleştiren kadınlar, burada kadınlarla sohbet ettiler. Açık hava toplantısında 90'lı yıllarda yaşananlara ve özyönetime dair tartışmalar yürütüldü.

3. gün ise Valilik tarafından görevden alınan Cizre Belediyesi Eşbaşkanı **Leyla İmret** için Cizre Belediyesi önünde eylem yapan kadınlar, kadınların siyaset yapmasının önüne geçilemeyeceğini belirterek "**Leyla İmret'in yanındayız**" dediler. Eylem sonrasında ise kadınlar, devlet tarafından saldırıların yaşandığı Silopi'ye geçtiler. Yılmaz Güney Parkı'nda Silopi Belediye Eşbaşkanı **Emine Esmer**, Görümlü Belediyesi Eşbaşkanı **Rabia Tekas** ve **Nimet Tanrikulu** tarafından gerçekleştirilen açıklamalarda Esmer, Silopi'deki duruma ilişkin aktarımlarda bulundu.

Tekas Kürt halkının mücadelesinden asla vazgeçmeyeceğine değindi. Tanrikulu ise kadınların buluşmasının önemine dikkat çekerek, burada oluşan tanıklıkların Batı'da anlatılacağı ve sonsuz destek verileceğini söyledi. Kadınlar daha sonra Zap Mahallesi'ne giderek taziye ziyaretinde bulundular; Silopili kadınlarla yaşananlar üzerine sohbet gerçekleştirdiler.

İstanbul YDK'dan seçim konulu 2. toplantı

İstanbul: Yeni Demokrat Kadınlar 27 Eylül Pazar günü gerçekleştirdikleri toplantı ile 2. kez seçim için bir araya geldi ve 1 Kasım seçimleri sürecinde yönelimlerini tartıştılar.

"**Kadın direnişi, barajı da yıkar, ablukayı da!**" diyen kadınlar bu süreçte AKP'nin savaş konseptine karşı kadının gücü ve direnişini öne çıkarmanın ve yöne-

limi bu açıdan belirlemenin önemini tartıştılar.

HPG gerillası **Ekin Wan**, İstanbul-Gülsuyu'nda bir YDK'lıya dönük kaçırma ve taciz ile Mersin'de gözaltına alınan kadınlara dönük cinsel işkence ile AKP'nin savaş konseptinde kadınlar için cinsel şiddet yöntemini devreye soktuğunu vurgulayan kadınlar; seçim çalışmaları boyunca erkek

egemen devletin kadın bedenine dönük düşmanlığını teşhir edecekler.

Şovenizme karşı mücadelenin önemine değinen kadınlar, bu süreçte yine kadın cinayetleri, kadının görünmeyen emeği ve toplumsal cinsiyet eşitsizliği gibi konuları da gündem yapacaklarını belirttiler. Kadınlar son olarak dergilerinin hazırlanmakta olan 3. sayısı ve mali gündemler üzerine de planlamalar yaptılar.

7 HAZİRAN'DAN 1 KASIM'A: DEĞİŞEN

7 Haziran seçimleri bir nevi geçersiz sayılarak, 1 Kasım'a işaretlenen yeni bir seçim süreci başlamış durumda. 7 Haziran seçimi, sistemin politik krizine çare olmak bir yana yeni krizleri de yanına alarak "yeniden bir seçime" doğru evrilmiştir. 7 Haziran sonrası Türk hakim sınıflarının hükümetteki kliği AKP, seçimden istediği sonuçla çıkamamanın ve zayıf düşmesinin yarattığı sonucu bertaraf etmek için, kendi iç çelişki ve yarılmalarını da büyüterek, tam da 12 Eylül anayasasından aldığı yetkilerle seçimi yeniden örgütledi.

Bu süreci örgütlerken de Kürt ulusal mücadelesine ve halkına saldırıyı temel manivela haline getirdi. Tam bir savaş konseptiyle seçimin sonuçlarını ayaklar altına aldı. Suriye'ye ve Rojava'ya yönelik saldırganlık iştahını bu dönemde ABD ile DAİŞ umacası üzerinden mide bulandırıcı bir pazarlık ve verdiği tavizlerle olgunlaştırmaya çalıştı. Düne kadar siyasal ve lojistik olarak desteklediği, arkasında durduğu Cihadist örgütlerle, mücadele adı altında yine esasta Kürt ulusunun kazanımlarına saldırıyı bir yönelim olarak belirledi.

Ayrıca bu süreçte "eğit-donat", "İncirlik Üssü'nün kullanıma açılması" gibi olanakları ABD emperyalizmine sunarken karşılığında Kürtlere her cepheden daha rahat saldırma olanağını kazanmaya çalıştı. Bu hesapları yine yeniden kursağında kalırken de tekrar büyük bir terörle mücadele "tor-bası" oluşturarak başta Kürt Ulusal Hareketi olmak üzere tüm devrimci ve demokrat kurumlara karşı saldırıya geçti. Ters bir tablo çizmeye çalışsa da aslında, korkak ve tedirgin bir ruh hali ile PKK ile ateşkesi bozarak hamlesini genişletti. Ancak tablo, PKK ile savaş değil Kürt halkı ile savaşa kilitlenerek sokak ortasında, evlerde silahsız insanları infaz etmeye dönüştü.

Hakim sınıf klikleri arasındaki dalaşın politik alanda yarattığı kriz ve devrimci olanaklar

Bu saldırı konsepti içinde Kürt düşmanlığı azgın ve hoyratça kabartıldı. HDP, açık tehditlerle yıldırılmaya, adeta siyaset yapması engellenmeye, yasaklanmaya çalışıldı. HDP'nin "Seni başkan yaptırmayacağız" şiarlı seçim kampanyasının savaşın gerekçesi olduğu dahi dillendirildi. Yine Türkiye Kürdistanı'nda onlarca seçilmiş belediye eş başkanı, yüzlerce siyasetçi ve faaliyetçi tutuklandı ve bazıları görevlerinden azledildi. Daha önce de uygulanan bildik senaryo, azgınca hayata geçirildi. Diğer yandan ise "barış

süreci" nininlerinin tümüyle koparıl-maması için bir denge siyaseti izlenmesi gerekiyordu ve öyle de yapıldı. Kürt ulusal mücadelesi ve hareketinin, hak ve talepleri tümüyle gündem dışına itilirken, büyük bedeller ödenerek belli oranda kazanılan özgürce siyaset yapma vb. haklar hızla biçilmeye, bas-kı altına alınmaya çalışıldı. Bu süreç, hem fiili hem de psikolojik savaş hali eşliğinde sürdürüldü ve sürdürülmeye devam ediliyor.

Ancak hayata geçen bu senaryo; halkın şovenizme eskisi kadar kolay prim vermeyen tutumu, savaş halinin R. T. Erdoğan'ın hırs ve ihtirasıyla şekillenen bir gerçeklik olduğuna dair kanaati ve gösterilen tepkiyle bir açıdan geri tepti. Bu politik iklim, TC devleti açısından sürdürdüğü savaşın trajik hale bürünmesini de getirmiştir.

Bu dönemde seçimlerle düşürülen hükümet, fiilen aylarca görevde kalmış, oluşan yeni meclis çalışmaları kilitlenmiş, egemen sınıflar andaki uygulamalarıyla aslında parlamentonun gerçekten bir ahır olduğunu avazları çıktığı kadar bağırıştır. AKP ve R. T. Erdoğan, yeni hükümet kurma sürecini bir oyalamaya taktiğine çevirmiş, istedikleri türden bir koalisyon için savaşı körüklemiş, mevcut teamüllere göre ana muhalefete verilmesi gereken hükümet kurma görevini dahi yerine getirmemiştir.

Meclis ve seçimler üzerinden "millet iradesi" demagojisi yapmaktan geri durmayan hakim sınıflar, kendileri açısından koşullar değiştiğinde tüm ifadelerini, teamülleri ayakları altına almaktan çekinmemektedirler. Bu durumun işaret ettiği nokta, hakim sınıflar arasındaki çelişkinin boyutudur. Elbette ki devrimci komünistler olarak bizler, hakim sınıf klikleri arasındaki dalaşta esas olarak bu kapışmanın politik alanda yarattığı kriz halinin oluşturduğu imkanlara yoğunlaşmalıyız. Çünkü süreç, bir anlamda kitlelerin burjuva kurumlarından neyi, ne kadar elde edebileceklerini yani sistem içi çözümlerin sınırını ve alternatif olma(ma) halini görmelerini sağlamıştır ve sağlamaktadır.

Dizginlerinden boşalan faşist saldırganlık

7 Haziran yenilgisinin acısını her alanda saldırganlaşarak çıkarma hedefi güden R. T. Erdoğan ve AKP'nin gözü adeta kararmış durumdadır. Oy oranını artırmak için yapmayacakları oyun, hırsızlık yok gibidir. Hatta kendi yasalarına göre "tarafsız" olması gereken Cumhurbaşkanı T. Erdoğan seçim çalışmalarına çoktan başlamış durumda-

dır. Katıldığı her etkinlikte, ağzından salyalar akıtarak, "müzakere sürecinin buzdolabına kaldırıldığı"dan, "tek bir terörist kalmayınca kadar savaşı sürdürmek"ten, "temizlikten" bahsetmektedir. Onun dışında kalan AKP kurmayları da aynı üslup ve dili kullanmaktan çekinmemekte, yandaş medya ise rezillikte zirve yaparak 90'ların "Anadolu'dan Görünüm" formatına bürünmüş psikolojik savaş aygıtı olmuştur. Faşist saldırganlık dizginlerinden boşanmış, halka yönelik saldırganlık artırılmıştır.

Bu kısa sayılabilecek zaman dilimi içinde nerede ise tüm demokratik eylemler engellenmiş, uzun yıllar ve mücadeleler sonucu kazanılmış eylem alanları fiili olarak yasaklanmış, Kürt halkının özyönetim ilan ettiği alanlarda sivillere yönelik katliamlar hayata geçirilmiş ve geçirilmektedir. Yüzlerce insan gözaltına alınmış, yüzlercesi tutuklanmıştır.

Sadece Cizre'de on gün içinde yaşananlar bile devletin faşizan ve intikamcı yüzünün berrak bir örneği durumdadır. Öz yönetim açıklamasının ardından belediye eş başkanı görevinden alınmış ve sonrasında görevden el çekirilmiş, sokağa çıkma yasağı ilan edilmiş ve faşist saldırılar eşliğinde halka abluka uygulanmış, bu süreç boyunca halkın hiçbir ihtiyacını gidermesine izin verilmemiş, onlarca insan saldırılarda yaralanmış, 23 kişi keskin nişancılar tarafından katledilmiştir.

Son olarak 6 Eylül tarihinde PKK tarafından Hakkari Yüksekova Dağlıca'da operasyona çıkan faşist kolluk güçlerine savunma temelinde örgütlenen ve onlarca kayıp verdirilen saldırının ardından devlet destekli linçci gruplar tekrar sokaklara salınmış ve önlerine ne gelirse yakıp yıkmaya kodlanmış sivil faşistler tarafından sadece bir gecede 128 (toplamda ise 400'ün üzerinde) HDP il ve ilçe binası hedef alınmış, Kürtçe konuşan bir genç katledilmiş, mevsimlik Kürt işçileri saldırıya maruz kalmış, Kürt illerine giden araçlar taşlanmış, araçlarda kimlik kontrolü yapılmış, Irak Kürdistanı savaş uçakları ile bombalanmış ve Kürtler her yerde açık hedef haline getirilmiştir.

Eleştiri silahımız ve hakkımız devrimin çıkarları içindir!

Bu süreçte HDP aldığı oyun hakkını veren, halkın gelişerek büyüyen tepkisini seçim sonuçlarının meşruiyetini ve oluşan rüzgarın etkisini de arkasına alarak kulla-

nan bir siyasal konumlanış içinde olmamıştır. Düşük profilli bir muhalefet hattı oluşturmuş; ne parlamenter zemin ne de eylem ve sokak ayağını etkin şekilde kullanmıştır. Liberal burjuva kesimlerin ve AKP ile çelişkisi olan egemen sınıfların diğer kliğinin "barış" söylemlerinin etkisi altında kalan bir kafa karışıklığı ve politik muğlaklık içinde olmuştur. Türk ve Kürt halkının ortaya çıkan çatışmada gayet sarıh ve net bir şekilde tespit ettiği haklı ve haksız ayrımını, politik ve ideolojik bir cüretle güçlendirmek ve geliştirmek bir yana bu düzeyde bir netlikle ifade etmekten bile uzak bir duruş sergilemiştir. PKK'ye tek taraflı ateşkes çağrılarını yapılmasını isteyen psikolojik savaş ikliminden kurtulamamış, halkın barış isteyen tutumunu adeta "üçüncü" bir taraf konumunda en fazla "çift taraflı ateşkes", "seçim güvenliği" gibi muğlak barış politikasıyla karşılamaya çalışmıştır. Ancak ezilen kesimler bu savaşta her zamankinden farklı olarak Türk egemenlerinin haksız konumunu kavrayarak bir barış isteği içinde olmuştur. Bu süreçler demokratik-ilerici kesimler için üçüncü taraf konumunda durma gibi politik bir zaafı, liberal barış tutumlarını kaldıracak süreçler değildir. HDP, seçimde devrimci-demokrat söylemlerle elde ettiği başarıyı sistem içileşme, reformist çizgi kargaşası ve bunun doğurduğu muğlakla şekillenen siyasetten yana kullanmıştır. Sistemin kadim liberal unsurlarının psikolojik abluhasında kalmış, daha fazla başarı (daha büyük oy oranı) için geri olana daha fazla prim veren bir siyasal yönelim içinde olmuştur. Adeta

KOŞULLAR VE SEÇİM TAVRIMIZ!

seçim oyununa ve başarısına kilitlenmiş, bu anlamda halkın devrimci enerji ve iştahını bu oyunun hapishanesi içine sokma eğilimi oluşturmuştur.

HDP seçim hükümetine bakan ve gerek bu yaklaşımına son halkayı da eklemiştir. Karşı-devrimci dalgayı şiddet, silah ve baskıyla artıran, bu noktada kararlılık beyan eden bir hükümet yapısının bileşeni olmuştur. Bu anlamda fiilen işlevsiz kalacağı bir yetkiyi eline almaya çalışmış, ancak halka karşı işlenecek suçların görünürdeki karar organında yer alarak ona meşruiyet katmıştır. HDP'nin "savaşı engellemek için", "seçim güvenliği için" gibi gerekçe ve yaklaşımları tipik bir reformizmdir. Ancak daha önemlisi bu tablo demokratik-ilerici damarlardan kan kaybeden bir tutuma işaretler. Halkın değişim ve devrim isteyen talep ve isteklerini, bunu HDP aracılığıyla gerçekleştirme hevesini siyasal olarak geri bir politikaya eklemek anlamına gelecektir. Bu ve benzer yönelimler HDP'nin reformist, demokratik niteliklerinin parlamenter zeminde daha fazla güçlenmesine paralel aşındıracağına, halka yönelik saldırılar karşısında sistemde daha fazla yer edinecek bu süreci aşmayı esas kılacağına dair tehlikelere işaret etmektedir.

Bu eleştirilerimiz sınıfsal çizgilerle netleştirilmiş, halkın çıkarları, devrimci yönelim, devrimin yol ve yöntemleri gibi kesin ayırım çizgilerimizle belirlenmiş eleştirilerdir. Açık ve doğrudan eleştiriler yapmak hala ilerici, demokrat ve müttefik gördüğümüz bir güce yönelik olmazsa olmazımızdır. Bu bağlamda HDP'yi hala halk safla-

rında reformist bir oluşum ve demokratik halk devriminin müttefik gücü olarak tanımlamaya devam ettiğimizi belirtelim.

Gelişmeler bu yönde ilerlerken bir yandan devrimci durum olgunlaşıp gelişirken, diğer yandan reformizm, bu devrimci durumun sistem içine yedeklenmesinde ciddi bir tehlike ve tehdit olarak durmaktadır. HDP, bir yandan demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinin esaslı bir dinamiği iken diğer yandan reformist dinamiğin de en güçlü damarını temsil etmektedir. Üstelik bu yeni bir olgu değildir. 7 Haziran seçimleri öncesinde de var olan bir gerçekliktir.

Nitekim HDP'nin 7 Haziran'ın sloganı olan "Bizler Meclis'e" şiarından "Bizler iktidara" şiarına evrilen iddia ve politik konumlanışı, aynı zamanda "devrimci" söylemlerle sistem içinde, meclis yoluyla toplumsal bir devrim yapılabileceğine ve değişim sağlanabileceğine dair yanılısma da yaratmaktadır.

Bu anlamda seçimler ve parlamento yoluyla sistemin demokratikleştirilebileceği, hatta ezilenlerin iktidar olabileceği vs. şeklinde hayallere sahip olanlarla aramızda kalın bir ideolojik çizgi olduğunu bir kez daha kaydetmemiz gerekir. Türkiye gibi ülkelerde devrimin meclis çoğunluğu sağlanarak, zor aygıtı kullanmaksızın, devletin bütün aygıtları parçalanmaksızın gerçekleştirilemeyeceğine dair dünya görüşümüz, politik tutumumuz ve ideolojik yaklaşımımızla, söz konusu bu tutumun tam bir sınıfsal karşıtlık içerdiğini ve de bu akımlara karşı

ideolojik/teorik mücadelemizi kesintisiz bir şekilde vereceğimizi belirtiyoruz. HDP'nin iktidar olmayı gerçekleştirme ve iktidar anlayışı ile bizim iktidar olmayı gerçekleştirme ve iktidar anlayışımız arasında kalın, net ve uzlaşmaz bir çizgi vardır.

Kürt Hareketi'nin yanında yer alma tutumu ve seçimler

Ancak tüm bu belirleme ve eleştirilerimiz öteden beridir var olmakla birlikte; her türlü burjuva ayak oyunları ile yeniden örgütlenen 1 Kasım seçimlerinin, esas olarak faşist AKP kliğinin gerici, pervasız ve saldırgan politikalarının sınavdan geçeceği bir test durumuna dönüştüğünü de

öngörmek gerekir. 7 Haziran seçimlerinin yenilenmesi anlamında böyledir bu. 1 Kasım seçimleri özellikle Kürt ulusal mücadelesinin ve hareketinin yoğun bir saldırıya maruz kaldığı ve görünen o ki- kalacağı bir politik atmosferde gerçekleşecektir.

Kürt Ulusal Hareketi, önderlik ettiği Kürt ulusal haklarını kazanma mücadelesinde "özgürce siyaset yapma", "demokratik haklarını geliştirme" perspektifi ve tutumunu güçlü bir şekilde korumaktadır. Bu reformcu ancak Demokratik Devrim süreci içindeki Türkiye koşullarında son derece haklı ve meşru talepler uğrunda ağır bedeller vermekte, can bedeli bir direniş sergilemektedir. Şurası açıktır ki, Kürt ulusunun legal siyaset yapma, barışçıl yollarla taleplerini dile getirme ve gerçekleştirme hakkı vardır ve son derece meşrudur.

Ezilen Kürt ulusu ve hareketinin bu talepleri, ilericidir, demokratiktir, meşrudur ve haklıdır.

Bu noktada -7 Haziran seçim sonuçlarının da gösterdiği üzere- Türk halkının hiç olmadığı kadar bu taleplere sıcak baktığı, hak olarak gördüğü bir dönem yaşanmaktadır. Bu "sıcak bakma" ve "hak olarak görme" durumu, HDP'de somutlanmaktadır. Bu noktada kat edilecek her mesafe, kazanılacak her hak hem siyasal hem de toplumsal bir gelişme ve ilerleme anlamına gelecektir.

Partizan olarak 7 Haziran seçimlerinde olduğu gibi 1 Kasım'da da HDP'yi destekleme tavrımızı sürdüreceğiz. Meclis ve legal siyaset Kürt ulusunun özgürce siyaset yapma hakkının bir parçasıdır. Bizler elbette bu hakka karşı uygulanan faşist baskıya karşı dün olduğu gibi bugün de Kürt ulusunun ve onun legal alandaki siyasal temsilcisi HDP'nin yanında yer aldık/alıyoruz. Ancak Kürt ulusunun haklı ve meşru taleplerini desteklerken, bu taleplere omuz verirken, sorunun gerçek anlamda bu yöntemle çözülemeyeceğinin de bilincindeyiz. Bu bağlamda HDP milletvekili listesinde yer alarak aday göstermeyi yerinde ve doğru bir tutum olarak görmüyoruz. Bu dönemde 7 Haziran seçimlerinde olduğu gibi aday gösterme üzerinden bir faaliyet yürütmeyeceğiz.

Parlamentoyu -özellikle de- 7 Haziran seçimleri sonrası taktik olarak bir araç veya olanak olarak görmediğimizin altını çizmeliyiz. Öyle ki, sadece son süreçte yaşanan gelişmeler dahi meclisin göstermelik karakterini ve incir yaprağı rolünü çok daha fazla açığa çıkarmıştır. Parlamento kürsüsü bu süreçte taktik değerini ve önemini

dünden daha fazla kaybetmiştir. Artık bizzat cumhurbaşkanının, başbakanın ve bilumum devlet kadro ve mekanizmasının üstünde tepindiği, meşruiyetini alaşağı ettiği ve bunu da politik krizi harlayarak yaptığı koşullarda bu kürsüden çıkacak sestem çok, ezilenleri bu ahıra mahkumiyetten kurtaracak bir taktik politik yönelim daha fazla hasıl olmuştur.

Kürt ulusunun, legal demokratik siyasetin önemli bir bölümünü meclis yoluyla yapmasının, üzerinde oluşmuş baskıyı buradan edineceği güç ve olanaklarla bertaraf etme yöneliminin, yeni demokratik haklar kazanmasının nesnel bir zemini olduğunu kabul ediyoruz. Bu gerekçe ve nedenle, Kürt sorununun toplumsal ve siyasal ağırlığını göz önüne alarak, Kürt Ulusal Hareketi'yle eleştirdiğimiz ve farklılaştığımız tüm yaklaşımlarına ve onun özellikle reformist hattına, bu eksenlerdeki eğilim ve yönelimine rağmen, etrafını kuşatmış gerici çemberde mücadelenin bir parçası olan seçimlerin de sembolik değerini göz önüne alarak destekleyeceğiz.

Ancak asıl önemli ve kritik olanın mücadelenin her tür biçimiyle, en aktif ve en yıkıcı olanla, inşa edici ve önderleştirici biçimiyle, hakim sınıfları en zorlayan ve zora sokan silahlı, eyleme dayanan, meydanları, sokakları, tarlaları, fabrikaları, amfileri ve okulları hareketlendirmek olduğunun altını çizerek ve hayata geçirerek yapacağız bunu.

Partizan olarak devrimci sorumluluğumuzu her faaliyet sürecinde yetkinleştirerek ve geliştirerek hareket etmeye çalıştığımız gibi, bu süreçte de küçük büyük hiçbir devrimci sorumluktan kaçınmayarak, Demokratik Halk Devrimi'nin esaslı görevlerine, anın görevlerini yedirerek hareket edeceğiz. Reformizm tehlikesiyle net ve açık bir mücadele örgütlerken, aynı zamanda Kürt ulusunun reform yoluyla gerçekleşecek hak ve özgürlüklerinin yanında yer alacak, yaşamın her alanında, meydanlarda, sokaklarda, dağlarda katledilen halkımızın yanında olarak; yine yaşamın her alanında, meydanlarda, sokaklarda, dağlarda tüm biçimlerle mücadeleyi yükselterek yapacağız bunu...

Tüm gücümüz, devrimci enerjimiz ve yaratıcılığımızla bu kritik sürecin bize yüklediği görevlere dört elle sarılarak, özgün çalışmalarımızı derinleştirip yaygınlaştırarak ve büyütürük yapacağız...

PARTİZAN
Eylül 2015

Brezilya'dan ATİK'li tutsaklar için destek

Brezilya: Brezilya Halklar İçin Dayanışma Merkezi, Nisan ayında ATİK'e yönelik gerçekleştirilen operasyonu protesto ederken, tüm ilerici örgüt ve insan hakları savunucularını desteğe çağırdı. Yazılı bir açıklama yapan örgüt, Nisan ayında gerçekleştirilen operasyon sürecine değinilirken tutsak edilen devrimcilerin işkenceler ve hastalıklarla uzun yıllar Türkiye zindanlarında tutsak edildiğini vurguladı.

Emperyalist devletleri teşhir eden örgüt, yine emperyalistlerin Türk devletiyle karşılıklı çıkarları ve faşist Türk devletinin devrimcilere yönelik saldırılarına değindi.

Tutsak edilenlerin TKP/ML'ye üyelikle suçlanması ve TKP/ML'nin Türkiye'de "yasadışı" görüldüğünü vurgulayan **Brezilya Halklar İçin Dayanışma Merkezi**, "Sözde 'terörle mücadele' adı altında emperyalistler ve yerli gericilerin bu operasyonları işçilere ve toplumsal muhalafete yönelik baskı ve sindirme politikalarıdır" dedi.

"1 Kasım'da oylar HDP'ye"

H. Merkezi: 7 Haziran seçimlerinin sonucunu kendisi için bir kayıp olarak gören AKP baskı zulüm ve katliamlarla dayattığı

1 Kasım seçimlerine ilişkin Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK) bir açıklama yaparak 1 Kasım'da "Oylar HDP'ye" dedi.

"AKP ve başı RTE 7 Haziran seçimleri sonrasında çevirdikleri dolaplarla, oynadıkları oyunlarla yeniden bir seçim kararını yaşamaya geçirmeyi başardılar" denilen açıklama, "Ülkemiz tarihinde belki de ilk kez seçimler bu denli teşhir olmuş durumdadır. RTE ve kliğinin işledikleri suçların, hırsızlıkların hesabını vermekten korktuğu için 1 Kasım'da tek başına iktidar olarak bu durumdan kurtulmak istemektedir" şeklinde devam etti. Kürt ulusuna yönelik saldırılar gerçekliğine değinilen açıklamada "Bu gerçeklik bizlere seçim süreci içerisinde faşist Türk devletinin Kürt ulusuna yönelik faşist saldırganlığını teşhir etmek, Kürt ulusunun direnişini ve demokratik taleplerini destekleme tavrımızı kararlılıkla sürdürme görevini bizlere dayatmaktadır" denildi.

ATİK açıklaması şu şekilde son buldu: "ATİK olarak, 7 Haziran seçimlerinde olduğu gibi 1 Kasım'da da HDP'yi destekleme tavrımızı sürdürüreceğiz. Meclis ve legal siyaset Kürt ulusunun özgürce siyaset yapma hakkının bir parçasıdır. ATİK olarak, bu hakka karşı uygulanan faşist baskıya karşı dün olduğu gibi, bugünde seçimlerde HDP'nin yanında yer alıyoruz. Bu nedenle, Avrupa'da 8 Ekim-25 Ekim tarihleri arası kurulacak sandıklarda, tüm göçmenleri ve emekçileri HDP'ye oy vermeye çağırıyoruz."

Rusya ve ilk virajda savrulan Suriye politikası

Suriye'de bir sürecin sonuna gelindi. Çeşitli evrelerle ilerleyen Suriye'nin asimetrik işgali özellikle 2014 yılında Kürt ulusal hareketinin Suriye'de ilerleme kaydetmesi ve DAİŞ çetelerinin Kobanê'de yenilgiye uğraması ile sarsıldı.

Şu açık bir şekilde söylenebilir ki DAİŞ'in Kobanê yenilgisi ve Tel Abyad'ın özgürleştirilmesi ile Baas rejimi de nefes kanallarını açmıştır. Şimdilerde ise Rusya DAİŞ'e karşı operasyon adıyla bölgeyi hava ve kara harekâtı için askeri üs ilan ederek bölgede dengeleri değiştirdi. Rusya'nın bu hamlesi ile birlikte dünya kamuoyu hop oturup hop kalktı. Lazkiye'de kurulan hava üssünün ardından ABD'nin Suriye politikasına dahil olan tüm ülkeler kaygı sarmalına düştüler. Başından beri Rusya ve İran, Suriye'deki savaşta Esad'tan yana tavrını sergilemişti. 2012 yılında Suriye'de geçişi hızlandıracak politikalara evet onayı veren Rusya, Esad'ın gitmesini ise onaylamamıştır. Rusya bu pratiği ile Esad'ın gitmesini onaylamadığını, bunu icra ettiği askeri hamleyle bir kez daha dünya kamuoyuna duyurdu. Bu gelişmeler

ABD'de prozac etkisi yaratmıştır. Öyle ki gelişmelere paralel olarak ABD ve Rusya Savunma Bakanları 5 saatlik bir görüşme yaptı. Rusya'nın bu hamlesi karşılığında ABD önünde duran 3 seçenekten Rusya'ya savaş, bölgedeki asimetrik işgali körükleme ve sürece istemeyerek dâhil olma- "dâhil olma" seçeneğini işaretledi. Bu gelişmeleri, Suriye Cumhurbaşkanı Danışmanı **Buseyna Şaban**, Rel el-Youm gazetesine yaptığı açıklamayla doğruladı. Sonuç olarak bu gelişmeler-

le Suriye'de 2011 yılına dönüşün ilk virajının alındığını ve bu virajda klasik Suriye politikasının savrulduğunu söyleyebiliriz.

Suriye'de daralan hareket alanları

Yaşanan gelişmelerin Suriye politikasına dahil ülkeleri de sarstığı bir gerçektir. Bu durumdan rahatsız olan ve durumu korkuyla izleyen İsrail, Rusya ile bir görüşme gerçekleştirdi. İsrail Başbakanı Netanyahu ve Rusya Devlet başkanı Putin arasında 22 Eylül günü gerçekleşen görüşmede İsrail, Hizbullah'ın silah sevkiyatını artırmasından ve 2011'den bu yana süregelen Suriye-İsrail ilişkileri nedeniyle Suriye'nin kendilerine ikinci bir cephe açmasından kaygı duyduğunu dile getirdi. Bu zamana kadar "ali kıran baş kesen" modundaki Netanyahu efelenerek girdiği hangardan ensesi kızarıp şekilde "ortak mekanizma" seçeneğini kabul ederek döndü.

İsrail, Suriye'de yaşanan çatışmalar sürecini başlarda keyif ile izlerken bu sürece 2013'ten itibaren alenen müdahil oldu. Nedeni Hizbullah'ın sahaya inmesine paralel olarak Suriye ordusunun tekrar toparlanmaya başlamasıydı. Aynı seçenek Türkiye için de geçerlidir. İsrail'i saran Hizbullah korkusu aynı şekilde Türkiye'de de kendini PYD korkusu olarak göstermiştir. İsrail

boş döndüğünü göstermektedir. Öte yandan bu süreçte Lazkiye ve Tartus'ta kurulan askeri üssün stratejik bir yerinin olduğunu söylemek mümkün. Esad konusunda bir anlaşma olmaması halinde bu stratejik alanın Doğu Akdeniz rezervlerini üzerinde denetimi sağlayacak, İsrail'e rağmen Hiz-

bullah kontrolündeki Lübnan sınırlarını Suriye ile bütünleştirecek bir gücünün olduğu biliniyor. Bu açıdan askeri üssün bu alana kurulması Rusya'nın sürdürdüğü siyasetin askeri ayağıdır. Erdoğan'ın söyledikleri varsayım üzerinden kurulacak olası bir Şii devletin, Doğu Akdeniz rezervleri üzerinde bir karakol devlet olacağı kesindir. Bu açıdan TC'nin Rojava ile başlayan tedirginliği bu süreç ile iki katına yükselmiştir.

ket alanını daraltmaktadır.

Türkiye açısından da durum aynı içeriktedir. 2011 yılından bu yana Esad takıntısının Erdoğan-Putin görüşmelerinden sonra belli bir değişime uğradığı görülebilir. Erdoğan'ın "Burada Esad'siz bu sürecin olması veya geçiş sürecinde belki Esad ile gidilme gibi bir şey olabilir ama asıl olması gereken muhalefetin, bir defa Esad'le zaten bir Suriye geleceğini kimse görmüyor" (DHA:25.09.2015) açıklaması dengelerin değiştiğini ortaya koyuyor. Bu açıklamanın arka planında yatan ve politik zemini oluşturan etmenlere baktığımızda ise içeriğin tehditlerle dolu olduğunu görebiliriz. Rusya basınına "sert erkek" ifadeleri ile düşen Erdoğan'ın eli boş döndüğü görülüyor. Zira ABD'nin Rusya ile anlaşmaya vardığı Suriye politikasında ortalığa saçılan kısıntı muhtedirlere süreci izleme-anlamaya çalışma hali herkesin malumu. Erdoğan'ın "Esad burada bir butik Suriye kurmak istiyor. Butik Suriye, Şam'dan başlayıp Hama, Humus ve Lazkiye'yi kapsayan ki bu da Suriye'nin yüzde 15'ine tekabül eden bir bölgedir. Bu bölgede kendine ait, arkasında belli egemen güçlerin hakim olduğu, destek verdiği bir devlet kurabilmek, bu da tabii Akdeniz'e açılan bir yapı olması hasebiyle böyle bir yapıyı kurmak, derdi bu..." (DHA

25.09.2015) açıklaması elinin boş döndüğünü göstermektedir. Öte yandan bu süreçte Lazkiye ve Tartus'ta kurulan askeri üssün stratejik bir yerinin olduğunu söylemek mümkün. Esad konusunda bir anlaşma olmaması halinde bu stratejik alanın Doğu Akdeniz rezervlerini üzerinde denetimi sağlayacak, İsrail'e rağmen Hiz-

Rojava devrimine dair...

Rojava'da yaşanan süreç Kürt ulusal demokratik devrim sürecidir. Bu süreç henüz tamamlanmamıştır. Ortadoğu'da ezilen milliyet, mezhep, inanç ve katmanlar arasında demokratik bir arada yaşamın koşulları, emperyalist gericiğin, yerli egemenlerin ve cihatçı İslamcı örgütlerin özel savaş politikalarıyla ortadan kaldırılmaktadır. Rojava'da yaşanan inşa sürecinin politikası bu ayrıştırma ve düşmanlaştırmaya karşı demokratik bir karşı koyuştur. Bu durum Ortadoğu'nun bugünkü anti-demokratik ve gerici ikliminde, demokratik damarı daha belirgin ve değerli kılan bir politik durum yaratmaktadır. Bu Rojava'nın yönetilme biçiminde de kendini somutlamaktadır.

Bu anlayış ve yaklaşım emperyalizmin Ortadoğu politikalarıyla stratejik farklılaşmayı getirmektedir. Bu bağlamda Rojava devrimci sürecinin demokratik niteliği, bu anti-emperyalist damarla da beslenmektedir. Ortadoğu'nun karmaşık siyasal ikliminde emperyalist güçler, Rojava'nın bu karakterini zayıflatacak, kendi egemen sistemine angaje edecek bir ideolojik-politik kuşatma taktiği de izlemektedir. Emperyalistler, özellikle IŞİD gibi gerici güçlerin kuşatması karşısında destek ve yardım adı altında bu taktiği gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Kürt güçlerinin de kendi sürecini gerçekleştirmek için emperyalistlerden faydalanacak taktik ilişkilere kapalı olmadığını belirtmeliyiz. Bu anlamda farklı hesaplarla örtülü ve açık taktik bir savaş ve mücadele süreci de yaşanmaktadır. Belirtmeliyiz ki, emperyalistlerle Kürt güçlerin bu taktik ilişkisi Rojava'nın demokratik kazanımlarını karartacak bir ilişki değildir. Bu taktik ilişkiyi işbirliği olarak nitelenmek politik-ideolojik körlük ve tarihsel bir haksızlık olur.

Rojava'nın Türkiye devrimci-demokratik mücadelesinde önemli bir yeri vardır. Ortadoğu'da esen gericiğin baş aktörlerinden birisi Türk devletidir. Bu gericilik aynı zamanda iç siyasette de yüzünü göstermektedir. Türk egemenle-

rinin temsilci ve sözcüsü Cumhurbaşkanı R.T.Erdoğan, ne pahasına olursa olsun Rojava'da Kürtlerin ulusal kazanımlarına mücadele etmeyeceğini ilan etmiştir. Onlarca Rojava'lı sınırda asker kurşunlarıyla katledilmiştir. Dayanışma amacıyla Kobanê'ye gitmek isteyen SGDF'liler Suruç'ta (Pîrsus) bombalı bir saldırıyla katledilmiştir.

Tüm bu saldırılar ve TC'nin IŞİD gibi örgütleri desteklemesi demokratik kamuoyunun güçlü tepkiler vermesine neden olmaktadır. Kürt ulusuna karşı Türk ezen ulus şovenizminin etkileri bu süreçte ciddi kırılmalar ve gerilemeler yaşamaktadır. Bu yanıyla Türkiyeli devrimcilerin önündeki önemli bir siyasal gericiğin aşınması söz konusudur. Demokratik mücadele mevzisini ve bir arada ortak mücadele hattını daha etkin örgütlemeye yeni olanaklar açmaktadır. Bu durum doğrudan ve dolaylı bir şekilde sınıf mücadelesinin hem siyasal hem de toplumsal gelişimine katkı sunmaktadır.

Rojava devrimci süreci ezen-ezilen ilişkisi bağlamında sınıf mücadelesinin bir parçasıdır. Marksist-Leninist-Maoistler ezilen bağımlı ulusların mücadelesini desteklemekle yükümlüdürler. Ezilen ve hiçbir demokratik hakkı olmayan Kürt ulusunun haklı, meşru mücadelesi gerçekleşmektedir. Bu bağlamda sınıf mücadelesi cephesinde ezilenlerin safında olan bir karakteri vardır. Var olan önderliğin siyasal çizgisi, stratejik ittifak güçler belirlemesi ve pratiğiyle de uyumludur. Rojava bugün ezilenlerin kendine özgü demokratik, ilerici ihtiyaçlarına yanıt vererek özgünleşmiş bir sınıf mücadelesi gerçekleştirmektedir. Siyasal ve sosyal devrimin ulusal ve demokratik sürecini yaşamaktadır. Ezilen halk ve ulusların cephesinde konumlanmaktadır.

Rojava'da devrimci sürecin karakteri siyasaldır. Ulusal sorunun yakıcılığı, yarı-feodal geri ekonomik-sosyal yapı ve bunun yarattığı sınıfsallaşma durumu toplumsal mücadeleyi ve sınıf mücadelesinin özelliğini belirlemektedir. Eko-

Rojava devrimci süreci ezen-ezilen ilişkisi bağlamında sınıf mücadelesinin bir parçasıdır. Marksist-Leninist-Maoistler ezilen bağımlı ulusların mücadelesini desteklemekle yükümlüdürler. Ezilen ve hiçbir demokratik hakkı olmayan Kürt ulusunun haklı, meşru mücadelesi gerçekleşmektedir. Bu bağlamda sınıf mücadelesi cephesinde ezilenlerin safında olan bir karakteri vardır.

nomik ve sosyal temele oturmuş bir sınıf mücadelesi ve ayrışmanın üstünü örtün tarihsel sorunlar söz konusudur. Bu tarihsel sorunların yarattığı siyasal durum geniş toplumsal kesimleri içine alan siyasal bir devrimci süreci oluşturmaktadır. Bu sürecin gerçekleşmesiyle birlikte Rojava'da inşa edilecek "Demokratik Komünal Sistemi" ve onun doğuracağı yeni sınıf mücadelesi zeminini tartışmak mümkün olacaktır.

Bugün için Rojava devrimci süreci bizim açımızdan proleter devrimlerin müttefikidir. "Demokratik Komünal Sistem" şu aşamada Marksist tarih anlayışıyla çelişkileri olan pratik yaşamda test edilmemiş bir teoridir. Bu paradigmanın pratikte test edilme süreci, aynı zamanda sınıfların mücadelesinin devam edeceği ve yeni siyasal biçimlere bürünerek sürecinin göstergesi olacaktır. "Demokratik Komünal Sistem" in, bizim açımızdan sınıfların varlığının korunduğu ve mücadelenin süreceği bir sistem olacağı nettir.

Bu süreçle Türkiye devrimci hareketinden TKP/ML-TİKKO, MLKP ve

BÖG'ün enternasyonal dayanışma ile savaşın içinde bulunmasını önemli bir devrimci görevin yerine getirilmesi olarak görmek gerekir. Yine Yunan, İspanyol ve dünyanın dört bir yanından devrimci örgütlerin ve savaşçıların Rojava'da sergilediği enternasyonal dayanışmanın da oldukça anlamlı olduğu ve selamlanması gerektiği açıktır. Rojava'ya taşınan bu enternasyonal devrimci enerjinin tarihsel değeri büyüktür. Bu tarihsel sorumluluğu omuzlayan tüm devrimcileri ve tüm Rojava şehitleri unutulmayacak bir destanın yaratıcısı olarak şimdiden ezilenlerin zihinlerine kazınmış durumdadır.

Ancak son olarak belirtmek gerekir ki Rojava'ya gerçek anlamda enternasyonalist yardım Türkiye'de devrimi gerçekleştirmekle olacaktır. Türkiye devriminin gerçekleştirilmesi için çalışmak, hem Rojava, hem de bölge haklarının özgürlük, bağımsızlık, sınıfsız ve sömürsüz dünya düşüncesini gerçekleştirmesi için önemli bir adım olacaktır.

(Bir Partizan)

Kavgada Ölümsüzleşenler

Mustafa Tekin: Dersim'in Nazımiye ilçesine bağlı Pane köyünde dünyaya geldi. Tekin 6 Ekim 1987 tarihinde Edirne'de Meriç nehrini geçerken boğularak yaşamını yitirdi.

Tuzla Şehitleri

Tarihe Tuzla katliamı olarak geçen 4 Proletarya Partisi militanının katledilmesi olayı faşist TC'nin ajan faaliyetinin bir sonucudur. Gebze'den İstanbul'a giden **İsmail Hakkı Adalı**, **Kemal Soğukpınar**, **Reha Şen** ve **Fevzi Yalçın**; hakim sınıfların bir piyonu olarak Proletarya Partisi saflarına sızan **Engin Kaya** adlı ajanın

verdiği bilgiler doğrultusunda 7 Ekim 1988'de Tuzla Köprüsü'nde katledildiler.

İsmail Hakkı Adalı: 21 Nisan 1965 yılında Dersim'in Ovacık ilçesinde doğan Adalı, mücadeleyle İstanbul'da lise yıllarında tanıştı. Liseyi bitirdikten sonra 7-8 ay gibi bir süre Bayrampaşa Hapishanesi'nde kaldı. Hapishaneden çıktıktan sonra işçi olarak çalışırken mücadeleye devam etti.

Reha Şen: Uşak doğumlu olan Reha Şen, 15 yıl Almanya'da işçi olarak çalışıyordu. Burada ATİK içinde devrimci faaliyet yürüttü.

Fevzi Yalçın: 1960 yılında Elazığ'da doğdu. Mücadeleyle lise yıllarında tanıştı, sonraki yıllarda Şişecam fabrikasında çalış-

san Yalçın, örgütlü mücadele içerisinde birçok greve katıldı; örgütlenmesinde görev aldı.1980 sürecinde aranır duruma düşen Yalçın, yurtdışına çıktı. Bu süreçte ihbar sonucu gözaltına alındı, 4 yıl hapis-hanede yattı.

Kemal Soğukpınar: Aslen Sivas-Zaralı olan Soğukpınar, İstanbul'da dünyaya geldi. 1978-82 yılları arasında babasının ocaklardan kömür taşımak için kullandığı kamyonunda, ardından da Şişli Sarıyer hatındaki minibüste muavin olarak çalıştı. 1983 yılında babasının şoförlük yaptığı Belediye-İş Sendikası'nda şoför olarak işe başladı.

Pülümür Şehitleri

Diğer birliklerle buluşmak üzere Der-

sim Pülümür ilçesi kırsalında bulunan Partizanlar, konakladıkları çevrede bir hain tarafından ihbar edilirler. Buldukları birlikte yeterli silah olmaması nedeniyle silahsız olan **Medet Hoşafçı**, **Yılmaz Talayhan**, **Halil Erciyas** ve **Ayhan Altunbaş** çatışmaya girmeden 3 Ekim 1990'da katledilirler. Daha sonra ihbarcı Proletarya Partisi tarafından cezalandırılır.

Kemal Yıldırım: Erzincan'da dünyaya gelen Yıldırım, işçiliğe Zonguldak madenlerinde başladı. Birçok iş alanında çalıştıktan sonra 1967'de Almanyaya'ya gitti. Burada ATİF kurucuları arasında yer aldı. 5 Ekim 1991'de yakalandığı hastalık sonucu yaşamını yitirdi.

Bir türkü bir hikaye: Elmalı'dan çıktım yayan...

*Elmalı'dan çıktım yayan
Dayan hey dizlerim dayan
Emmim atlı, dayım yayan
Bebek beni del'eyledi
Yaktı yaktı kül eyledi*

Sabahın erken saatlerinde çamların altında çadırlar kuruldu, minderler serildi, yırtmaçlı entarili kadınlar çadırlardan çıktılar, çıplak ayaklı çocuklar toprakla oynamaya koyuldular. Yandaki köy halkı da gece köpeklerin acı acı havlamalarının nedenini sabah sınırlarına kurulan obayı gördüklerinde anla-

daki taşa ilişti gözü. Sıçrayıp taşın üstüne çıktı. Köpeklerin sesine ve Fadime'nin çığlıklarına çadırdan yaşlı bir kadın çıktı. Köpekleri kovalayıp Fadime'yi çadıra alarak rahatlaması için buz gibi ayran ikram etti. Tam bu sırada Oba Beyi girdi çadıra elinde avladığı keklikle. Anası durumu anlattı Beye. Beyin gözleri Fadime'nin kara gözlerindeydi. Bey genç kıza "Üzüm kaç okka?" dedi. Kız bilmiyorum tartmadım anlamında bir şeyler mırıldandı utangaç bir şekilde. Oba Bey'i "on okka saksak nasıl olur?" deyince "Ha-

gitmiştir.

Anasının uyarılarına "Hele birkaç gün daha sabretsinler, bizim de bir düşündüğümüz var" karşılığını verir bey. Töre bu Bey'in sözünün üstüne öz söylenmez, susuyor anası tüm oba halkı gibi.

Fadime ikinci sepeti getirir çadıra. Onu gören Bey koşup yardım ediyor. Beyin bu hareketi herkesi şaşkına düşürür. Anası işin olmayacağını hem kıza hem de Bey'e her halinden belli eder. Kız çadırdan çıktıktan sonra bey kendi kendine söylenmeye başlıyor.

Yaylaları yuvalı

Güzeller yaylalı

Fadime gibi görmedim

Anamdan doğalı

Anasının korktuğu başına gelmişti. Bey bir köylü kızına aşık olmuştu. Oğlunun bu sözlerine karşılık verir anası.

Ben bu yaylara yayla mı derim

Başı pare pare kar olmayınca

Ben böyle güzele, güzel mi derim

Aslı Türkmen, soyu bey olmayınca

Durum iyice kötüye gitmeye başlar obada. Obanın ileri gelenleri toplantı yapıp bu işin böyle gitmeyeceğine, göçün zorunlu olduğuna bu yüzden de Beyin köylü kızıyla evlenmesine razı olurlar. Fadime ise köyün imamından öğrenir durumu ve için için sevinir. Düğün derneğinin ardından oba yola koyulur. Şurası senin, burası benim dolaşır durur Oba. İlk zor gelir Fadime'ye. Ama zamanla alışır. Tam bir yörük olur. Aradan 3 yıl geçer fakat bir bebek veremez Fadime obaya. Fadime'yi dışlar oba. "Doğurmayan kadın uğursuzdur, obanın bereketi kaçacak" sözleri dolaşır dillerde. Aradan yedi yıl geçer ve Fadime bir erkek çocuğu doğurur. Adını Ali koyuyorlar. Oba bu fitratında vardır göç. Tekrar yola koyuluyorlar. Develerin en güzeli olan Karamaya'ya yüklerler Ali'yi. Karamaya'nın ipi, Fadime'nin elinde.

Sabah olduğunda Fadime deveyi oturtturur Ali'sini görmek için. Beşiğe yaklaşmasıyla çığılığı kopar Fadime. Bebek yok, boş beşik. Herkes atlıyaya bebeği aramaya çıkıyor. Fadime'de saçlarını yola yola, ağıtlar yaka yaka arar yavrusunu. Gün akşama yakinken, dayı ağaçların üzerinde leş yiyicilerin arasında görür bebeği. Bebek paramparça gözleri oyulmuş bir şekilde durur. Dayı, Fadime gelmeden gömer bebeği. Ana yüreği dayanamaz böyle görmesin der kendi kendine. Geride sadece ağaçta asılı bir bez kalmış bebekten. Fadime olanları duyunca yerden yere atar kendini, bu Fadime'nin obadaki son günü olur. O günden sonra kimse bir daha görmez Fadime'yi. Ama bebeğin asılı kaldığı ağacın yakınından geçenler günün her saatinde, yanık içli bir kadın sesinin ağlayan, ağlatan yankılarını duydular uzun süre. Bu, oğlunu yitirdikten sonra, delirip dağlara düşen Fadime'nin sesidir der duyanlar.

Kol bezin dalda bulduğum

Adımı Ali koyduğum

Yedi yolda bir bulduğum

Bebek beni del'eyledi

Yaktı yaktı kül eyledi

mışlardı. Yörük kızları, kollarında tulumlar, ağaç bakraçlarla dereye suya iniyorlardı. İlerdeki Boztepe'de dörtbeş atlı bir şeyler konuşuyorlardı. Bunlar Oba Bey'i ve obanın ileri gelenleriydi. Yörüğün önde gelenleri durum değerlendirmesi için toplantıya koyuldular. Coğrafi koşullar obanın burada fazla kalamayacağını kurmuş otlarıyla, çekilmiş sularıyla haykırıyordu adeta.

Köylüler için durum biraz farklıydı. Yörük demek bolluk demektir. Koyun, deve, at, süt demektir. Ellerindeki buğday gibi tahıl ürünlerinin satılması demektir. Kaygıları da vardı tabii. Bağları, bahçeleri ve tarlaları hayvan sürülerinin istilasına uğrayacak zarar görecekti. Köyün kızları yüklediler buğdayları, üzümle; yörük çadırlarına doğru yol aldılar. Bayram yakındı ve para gerekiyordu.

Fadime yetim kardeşine bayram elbisesi almak için yükledi üzüm sepetini omzuna ve yörük çadırlarının bulunduğu Çatalçam'a doğru yol adı.

Çadırlara yaklaşırken, obanın köpekleri havlayıp, sardılar çevresini. Ne yapacağını şaşırıldı ilkin. Sonra yanın-

yır on okka geçmez. Hak geçer" diye cevapladı. Bey "Bizim okkamız, terazimiz yoktur. Biz de el ölçü, göz terazidir. Benim gözüm o kadar tuttu. Eksiği artığı varsa, birbirimize helal ederiz deyip parayı uzattı Fadime'ye. Sonra yola kadar uğurladı."Üzümlerin güzele benziyor varsa bir sepet daha alırım" dedi Oba Beyi. Fadime "bir sepet daha var getiririm" diyerek uzaklaştı çadırdan. Bey uzun uzun baktı Fadime'nin arkasından sevda ile aşk ile...

O günden sonra Bey av bahanesi ile kızın köyüne sık sık gider olmuştu. Fakat Kıroba Aşireti'nin katı kuralları da aklının bir yerinde durmaktadır. Dışarıdan başka bir kızla evlenmek töreye karşı çıkmak demektir. Bir de bunu Oba Beyi yaparsa bu durum daha da vahim bir hal alır.

Ot ve su kıtlığından kaynaklı on gün kalacakları bu yerde onbeş gün geçmesine rağmen hiçbir hareketlilik olmamıştı. Hayvanlar aç kaldıkları için zayıf düşmüş bazıları ise telef olmuştur. Durum böyle olunca oba içerisinde itiraz sesleri yükselmiş bu itirazlar Oba Beyi'nin anasının kulağına kadar

Fadime olanları duyunca yerden yere atar kendini, bu Fadime'nin obadaki son günü olur. O günden sonra kimse bir daha görmez Fadime'yi. Ama bebeğin asılı kaldığı ağacın yakınından geçenler günün her saatinde, yanık içli bir kadın sesinin ağlayan, ağlatan yankılarını duydular uzun süre. Bu, oğlunu yitirdikten sonra, delirip dağlara düşen Fadime'nin sesidir der duyanlar.

Tokat: HES'lere karşı 26 Eylül günü Almus'un Cehet köyünde Ellik etkinliği gerçekleştirildi. **Tokat Dernekler Federasyonu**'nun çağrısıyla düzenlenen Ellik etkinliğine çevre örgütleri ve derneklerin yanı sıra **Partizan** da destek verdi.

HDP İstanbul Milletvekili **Ali Kenanoğlu**'nun da katıldığı etkinlik Cehet Belediyesi önünde yapılan konuşmalarla başladı. **Cehet Dayanışması** adına yapılan açılış konuşmasında yaşam alanları özgürleşene kadar mücadeleye devam edecekleri bildirildi. Ardından Kenanoğlu, "Ülkemizin bir çok yeri yangın yerine çevrildi. Ülkemizin doğusunda tanklarla ve toplarla insanların yaşam alanları talan edilirken Tokat, Rize, Dersim, Ordu gibi bir

Tokat'ta HES'lere karşı Ellik etkinliği

çok bölgemizde ise HES ve Nükleer Santral gibi rant projeleriyle yaşam alanları talan edilmek isteniyor. Bu anlamda mücadele eden köy halkı, çevre dernekleri ve demokratik kitle örgütlerinin mücadelelerini destekliyor ve herkesi bu mücadelenin bir parçası olmaya davet ediyorum" şeklinde bir konuşma gerçekleştirdi.

Kenanoğlu'nun ardından Tokdef Kadın Kolları adına konuşan **Hediye Sevgi**, kadınların dayanışması ve mücadelesiyle yaşam alanlarına egemenlerin girmesine izin vermeyeceklerini vurgulayarak, "Kadınların dayanışmasıyla kazanacağız" dedi. Konuşmaların ardından etkinlik Tokat yöresine özgü Ellik oyunu ve Karadeniz'in tulum ezgileriyle devam etti.

Kültürel bir miras olarak SAHAFLAR...

İstanbul: Bu yıl dokuzuncusu düzenlenen **Beyoğlu Sahaf Festivali**, Tepebaşı'nda kağıtlarını kitapseverlere açtı. "9. Beyoğlu Sahaf Festivali" 18 Eylül tarihinde başladı, festival 11 Ekim tarihinde sona erecek.

70'in üzerinde sahafın bir araya geldiği festival alanı gerçek bir kitap festivali olmasının yanında, kağıt kokusu tarihler öncesinden günümüze kültürel, tarihsel birçok rengin kokusunu taşıyor. Bayram dolayısıyla çok da kalabalık olmayan festival, yapıldığı ilk günden bu yana birçok ilden ve özellikle İstanbul'dan yüzlerce kişinin gelip sahafı gezdiği, en eski kitaplara ulaşmaya çalıştığı bir arşiv görevi görüyor.

Festival vesilesiyle hem sahaflık mesleğini yakından tanımak için; hem de teknoloji çağının bir sonucu olarak eskiye oranla ilginin azaldığı bir dönemde gündemleştirmek amacıyla festival alanına giderek Sahaf Kibrit, Hermes Kitapevleri ve bir sahaf okuru ile söyleşi gerçekleştirdik.

- Bize öncelikle sahaflığın nasıl tariflediğinizden bahsedermisiniz?

Ali Bağ: Kibrit Kitabevi olarak sahaflık mesleğini icra ediyorum. Sahaflık aslında çok geniş bir kelime. Kapsadığı iş itibarıyla çok geniş bir zamanı ifade eden sahaflık, Türkiye koşullarında 300 yıllık bir bilime hitap eder.

Osmanlıca yazılar, el yazmaları, o dönemde yazılan yazılar, "azınlıkların" kendi dillerinde yazdıkları yazılar ve eserleri bir sonraki kuşağa aktaran, bunu talep edenler olarak bu görevi yapıyoruz.

Her günü bir sonrakine aktaran, bir sonraki kuşağa bu kültürel mirası aktaran, öğreten bir görev üstleniyoruz. İnsanlığın yaşamı yazılı metinlerden geçiyor; sahaflığın, toplumların bu yazılı metinlerle yaşam tarzlarını aktaran bir görevi de var. Bizler bu taşıyıcılıktan

keyif alıyoruz, ruhen de besleniyoruz.

Sahaflık aynı zamanda arşivciliktir, bir yazıyı almak ya da bir eseri tamamlamak, geleceğe iletmek yıllar alır.

- Sahaflığın geldiği noktaya dair neler düşünüyorsunuz?

- Tabii teknoloji çağında yaşıyoruz; kitaplar, internet üzerinden oluşturulan kütüphaneler olmasına rağmen bunların ana kaynağının olması lazım. Yani internete yüklemek için elinizde bu kaynağın, kitabın olması gerek.

Elbette internet üzerinden kitaba daha kolay ulaşmak gibi bir durum var. Ancak hala satılacak, toplanacak, bulundurulacak, arşivlenecek kitaplar var. Bir sonraki kuşağı bilmem ancak biz ömrümüzü bununla ahtı vefa ederiz.

Tabii bir de kültürel endüstri denilen bir şey var, pompaladığı bir kültür var. Örneğin bir yayınevi hiç görmediği bir kitabı bir seferde 150 bin basabiliyor.

Herkes akademili, herkes üniversiteli... Edebiyatın dönemeçleri var; diz-altı edebiyatı, diz üstü edebiyatı vs. var. Bu durum elbette bizi olumsuz etkiliyor.

Az önce dediğim gibi biz kültürel mirasın aktarımını yapıyoruz. Herkesin okuyup aydınlanacağı bir imge olarak düşünüyoruz, meta olarak da düşünmüyoruz bunu. O kültür endüstrisi bunu maalesef metalaştırmış durumda...

Bu durum bize olan ilgiyi azaltıyor. Ancak biz sahafılar olarak kâr amaçlı olmaktan ziyade, sahaflığın devam ettiğini haber veren bir yerde duruyoruz. Biz burada bir yandan bakarsanız kartvizit dağıtıyoruz, çünkü sermaye bizi her gün biraz daha loş ışıklara itiyor.

Kültürel miras diyoruz, insanlığın birbirine aktarımını diyoruz ancak bizi destekleyen fonlar yok. Devlet dediğimiz piramidin içinde bu sahafılar var ancak bu vizyondan habersizler.

- Bir okuyucu olarak okuma ora-

nını nasıl gözlemliyorsunuz?

Suat Başgezen: Ben bir okurum ancak bir kaç tane de kitap yazdım. Ben asıl kimliğim olan yazarlığı desteklemek için çalışıyorum aynı zamanda, yani yazarlığı hobi olarak yapmıyorum. Benim küçüklüğüm burada geçti, sahafılara sürekli geldim. Ben okuma oranım azaldığını değil yönlendirici okuyuculardan kaynaklı bir sorun olduğunu düşünüyorum. Yönlendirmeye çok alışık olduğumuz için, böyle bir karakterde olduğumuz için kitap okuma olayı da öyle bir hal almış durumda. Bir çok kişinin kitap okumasına rağmen daha çok popüler kitaplar okunuyor.

- Sahafılara gelen okuyucu profili hakkında bize bilgi verir misiniz, daha çok hangi kitaplar hangi okur kitlesi tarafından ilgi görüyor?

Ümit Nar (Hermes kitapevi): Daha çok genç kesimlerden oluyor. Üniversiteli olan kesimlerin uğrak yeri sahafılar aslında. Örneğin üniversiteli bir genç ilk yıldan dördüncü sınıfa kadar okurumuz olarak kalıyor, sürekli geliyor.

Okuma oranı düşük şeklinde söylemlere çok katılmıyorum, çünkü Türkiye'de okuma oranı zaten düşük, bu düşüklükle devam ediyor. Tercih edilen kitaplar genelde dönemsel olarak değişiyor. Kimisi derslere yardımcı kitaplar alırken kimisi felsefe, sanat, tarih vb. konularda ilgi duyduğu kitapları alıyor.

Tabii bir de medyada pompalanan kitaplar var, popüler kitaplar... Onlar daha fazla soruluyor, alınıyor. Tabii klasikler her zaman soruluyor, yine temel metinler "100 temel eser" gibi alınıyor. Bir de ben dükkanda da ağırlıklı olarak sol kitap satıyorum bunların bir okur kitlesi var zaten. İşte "Sosyalizmin Alfabesi"nden Lenin ve Marks'ın eserlerine kadar.

- Türkiye'deki güncel değişmelere

paralel bir ilgi duyma halinden bahsedebilir miyiz?

- Elbette medyanın tuhaf tuhaf anlatışına değil de kendisi öğrenmek istediği için gelip araştırma yapan var. Bir gelişme karşısında onun aslını öğrenmek için gelip kaynak bakan oluyor.

- Sahafta olan ilk eserlerin çok pahalı olmasından kaynaklı sahaflığın ticarileştirildiğine dair değerlendirmeler için ne düşünüyorsunuz?

- Bir kitabın pahalılığını sahafın yattığını düşünmüyorum. İlk basımlar ya da bir yazarın şairin imzası bulunan eserlerin fiyatı daha yüksek oluyor. Bazı kitapların ilk basımları mücevher değeri taşıyor, hak eden eserler var.

Ünye ve Fatsa halkı direniş devam ediyor

H. Merkezi: Ordu'ya bağlı Ünye ve Fatsa halkı siyanürlü maden aramaya karşı direnişini tüm saldırılara karşı sürdürüyor.

Fatsa ve Ünye'de halkın kurduğu direniş çadırının 16 Eylül'de yakılmasının ardından yapılan açıklamada "Buradayız, varız, toprağımıza sahip çıkıyoruz. Bu yanık çadır bu biçimiyle kalacak. Mücadelemizin sembolü olacak. Yenisini yapacağız" denildi.

Talan ve yağmanın Türkiye'nin her köşesinde devam edildiği ve enerji adı altında suların, derelerin, rüzgarların satıldığına vurgu yapıldı.

Açıklama sonunda herkes mücadeleye çağırılarak, "Burada verdiğimiz mücadeleye, 'siyanüre hayır' haykırışımız yalnızca burada yaşayan bizler için değil civar yörelerde yaşayan insanlar ve var olan tüm hayvanlar, bitkiler, canlılar kısacası yaşam içindir" denilirken Karadeniz insanının kaderinin birileri kar elde edecek diye kanserden ölmek olmayacağına dikkat çekildi.

Samatya sahilinde ağaç katliamı

H. Merkezi: İstanbul'da halkın sayılı park alanlarından biri olan ve Avrasya Tüneli Projesi yol genişletme çalışması nedeniyle bir bölümü kapatılan Samatya sahilindeki yüzlerce ağaç katledildi.

Bölge halkının sıklıkla kullandığı, piknik yaptığı, çocuk parkları ve spor alanlarının bulunduğu Samatya sahili bir süre önce levhalarla çevrilmişti. Halkın kullanımına kapatılan alandaki yüzlerce ağaç, sahil yolunun 6 şeritten 8 şeride çıkarılması amacıyla kesildi.

Yol genişletme projesinin yapılmaya başlandığı günden bu yana Samatya sahilindeki park alanında oluşan kirlilik ve güvenlik sorunu da dikkat çekiyor. Uzun süredir toplanmayan çöpler, aydınlatmanın olmaması ve park alanının daraltılması halkın sahile gidememesine neden oluyor.

Aynı zamanda kapanan yol yüzünden Eminönü istikametindeki hava-gazi, Narlıkapı ve Gençosman durakları da kaldırıldı. Bu duraklarda inemeyen insanlar iki kilometreye yakın yol yürümek zorunda kalıyor.

Lenin'i bir kez daha okumak!

Nisan Yayıncılık Gerard Walter'ın "Lenin" isimli eserini yayımlayarak önemli bir çalışmaya imza attı. Kitap tanıtımı yapmak her zaman çetrefilli bir konu olmuştur benim için. Zira, her kitap tanıtımı aynı zamanda belli bir yönlendirme de taşır. Bu bakımdan okuyucu kitabı okumadan önce esere ilişkin belli bir "önyargıya" sahip olur. Benim amacım bu "önyargı"yı olabildiğince sınırlı tutarak daha çok esere ilişkin genel bilgiler vermek. Bunun yanında kişisel görüşlerimi paylaşmak.

Her şeyden önce Nisan Yayıncılık'ın Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin kurucu önderlerinden ve bilimsel sosyalizmin teorisyen ve ustalarından Lenin'in yaşamına ilişkin bir çalışmayı bize kazandırmasının çok önemli olduğunu düşünüyorum. Zira Lenin, komünizmin, proletarya devletin, sosyalizmin simgesidir. Ve kabul etmemiz gerekir ki dünya genelinde bugün emperyalist burjuvazinin çok kapsamlı bir ideolojik tahakkümü, devrimci, ilerici olan her şeye yönelik azgın bir itibarsızlaştırma saldırısı ile karşı karşıyayız. Bunun için böylesi eserlere de daha fazla ihtiyacımız var.

Yazarın bir biyografi şeklinde ele aldığı çalışmayı başarılı bir şekilde sunduğunu düşünüyorum. Yazar, Lenin hakkında dikkate alınabilecek hemen hiçbir ayrıntıyı atlamadan bize sunuyor. Bunu yaparken aynı zamanda dönemin Rusyası'nın koşullarını da aktarıyor. Böylece Lenin'i şekillendiren iklimi daha yakından tanıma fırsatı buluyoruz. Eser, Lenin'in çocukluk ve gençliğini takip eden bölümleri, Lenin'in yaşamına uygun bir biçimde dünyada, Rusya'da ve parti içinde gelişen süreçlere ayırarak anlatıyor.

Bu yanıyla çalışma yalnızca Lenin'i daha yakından tanımak için değil aynı zamanda eser boyunca aktarıldığı ve görüldüğü gibi Lenin'inden asla koparılamayacak RSDİP ve Rus tarihini takip etmek açısından da önemli. Eser boyunca benim için en akılda kalıcı yan, Lenin'in ilk gençlik yıllarından itibaren devrimci mücadeleye ve emekçilerin kurtuluşuna dair sarsılmaz inancı, bitmek bilmeyen enerjisi oldu.

Marksizm'in Rus topraklarına henüz girdiği ve ilk Marksist grupların

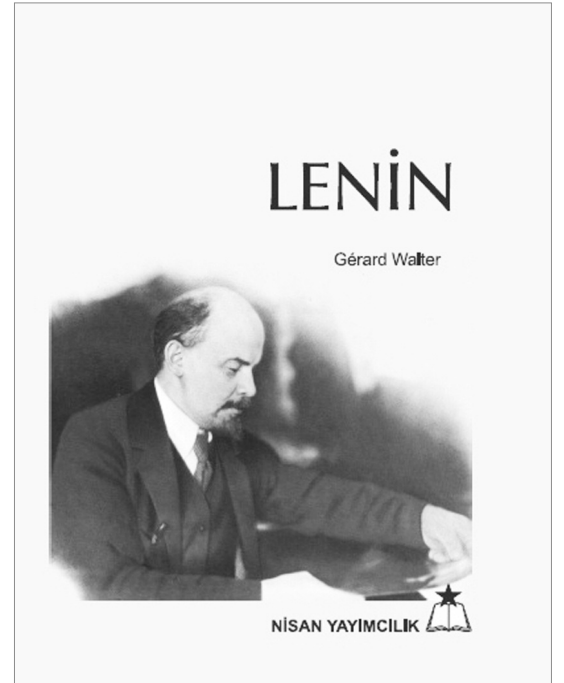
yeni filizlenmeye başladığı dönemden yaşamını yitirdiği ana değin, Lenin'in yorulmak bilmeyen çabasına kitap boyunca tanık oluyoruz. Lenin'in tüm hayatını, ilk Marksist grupların bir araya getirilmesi, Marksist temelde profesyonel bir devrimciler örgütünün inşa edilmesi, söz konusu örgütün iktidarı alabilmesi adına kuşanması gereken ideolojik görüşlerin, buna uygun örgütsel ilkelerin ve taktik politikaların yaratılmasına adanmışlığına tanık oluyoruz.

Eserde de geçtiği gibi vücudunun en küçük hücrelerine kadar tüm enerjisini, gecesini, gündüzünü devrimci mücadeleye ve ezilenlerin kurtuluşuna adanmış bir dava insanı ile karşı karşıyayız. Bu yanıyla Lenin'in Çarlık rejimi altında son derece güç koşullar altında, keskin hesaplaşmalar ve dönemeçlerden geçen, birçok kez yenilgiye uğrayan Rus devrimini ve onun partisini her defasında ayağa dikmek adına yürüttüğü çaba oldukça etkileyici.

Eserde benim açımdan en dikkat çeken bir diğer yan da, gerek sınıf düşmanlarına gerekse de parti içindeki görüşlere karşı ideolojik mücadeleden, eleştiri ve ikna yönteminden asla vazgeçmemesi oldu.

Kitap, Marksist birer klasik haline gelmiş Lenin'in eserlerinin hangi koşullarda ortaya çıktığını açıkça aktarıyor. Bu bakımdan daha önce Lenin'in Mavi Defteri eserini, ya da mektuplarını okumayanlar açısından küçük bir şaşkınlık yaşanabileceğini söylemeliyim. Eser bize, kanı ve canıyla, öfkeleri ve sinir krizleri, coşkuları ve üzüntüleriyle, kaygıları ve korkularıyla bir insana ait ne varsa onları taşıyan bir devrimciyle bizi karşı karşıya getiriyor. Lenin'in parti içinde yürütülen tartışmalarda öfkelenmeleri, küsmeleri, tepkisellikleri onun bu yönlerini ilk kez görenler açısından ilginç olabilir.

Eserle dair daha fazla şey söylemek isterim ancak bunu okuyucunun merak duygusunu köreltmeden yapmak epey zor. Eserin en canlı ve hareketli bölümlerinin 1905 ve 1917 devrim yılları, devamında Birinci Emperyalist

Paylaşım Savaşı ile sosyalist devletin kuruluşu olduğu söylenebilir.

Eleştirilere gelirse, yazarın kadının toplumsal rolüne dair yaklaşımının sorunlu yanlar taşıdığını düşünüyorum. Örneğin Krupskaya'yı, nice zor süreçlerden geçen, birikimli bir parti üyesi olmasından daha çok ev işlerini idare eden yanlarıyla aktarması eksiklik bence. Kullandığı dilinde birçok yerde eril kaldığı söylenebilir. Bir diğer dikkat çeken yan ise, eserin büyük oranda Lenin'e odaklanması. Eserin biyografi olmasından ötürü bu durum bir yanıyla normal elbette. Ancak RSDİP ve Rus devrimi için böylesine önemli bir rol oynayan bir devrimciyi anlatırken onun partisyle ilişkisine daha fazla değinilebilirdi. Ayrıca RSDİP'nin Rusya'da yürüttüğü mücadeleye ve bu sırada öne çıkan devrimci önderlere daha fazla yer verilebilirdi. Eser objektifini, Lenin ve RSDİP MK'sında yer alan belli başlı isimlere çevirmiş. Eserin bu yanıyla eksik kaldığını düşünüyorum. Bir de teknik anlamda eserin sonunda yer alan "İçindekiler" bölümünün başta yer alması daha doğru olurdu.

Bir insan, bir devrimci ve Rus devriminin en önemli figürlerinden birini daha yakından tanımak için Nisan Yayıncılık'ın "Lenin" eseri doğru bir başvuru kaynağı olacaktır.

Eseri Adı: Lenin

Yazar: Gerard Walter

Yayınevi: Nisan Yayıncılık

Çeviren: Feridun Cihan

Sayfa Sayısı: 549

(Bir Özgür Gelecek okuru)

Hopa'dan sonra Bodrum da sele teslim

H. Merkezi: Muğla'nın Bodrum ilçesinde yaklaşık 3 saat süren sağanak yağış sele dönüştü. Çok yakın bir zamanda yaşanan Hopa'daki sel katliamından sonra Bodrum da alt yapının eksikliği ve son yıllardaki rant alanlarının imara açılması yüzünden sele kurban gitti.

Geçmişte dere olan ancak sonra-

dan imara açılarak cadde ve sokağa dönüştürülen kent merkezinde sel suları önündeki onlarca otomobili sürükledi. Sel suyunun verdiği zararlar cadde ve sokaklar kullanılmaz hale gelirken bir elektrik direğinin devrilmesi sonucu akıma kapılan bir sokak köpeği hayatını kaybetti.

Evlerde ve araçlarda mahsur kalan

yaklaşık 40 kişi AKUT ve itfaiye ekipleri tarafından kurtarılan Bodrum ile Konaklı Mahallesi arasındaki ulaşımı sağlayan karayolu yaklaşık 2 saat trafiğe kapalı kaldı.

Onlarca ev ve işyerinde su baskınları yaşanırken, Bodrum halkı yetkililere isyan etti. Sel sırasında yaralanan 8 kişinin Bodrum Devlet Hastanesi'nde tedavi altına alındığı ve sağlık durumlarının iyi olduğu belirtildi.

Cizre'de neler oldu?

H. Merkezi: Cizir'de ilan edilen özyönetim sonrası halkın iradesi hedef haline getirilerek devletin 9 gün süren sıkıyönetimi boyunca ağır bir saldırıya maruz kaldı. 21 can kaybetmelerine rağmen kendi kendilerini yönetme ısrarlarından vazgeçmeyen Cizir halkı, direnerek kazandı. En yoğun saldırıların yapıldığı Nur, Cudi ve Yafes mahallerinde yaşanan acı ve yıkım ise ağır oldu. Bu durumu yerinde görmek için HDP milletvekilleri, kadın örgütleri ve hukukçular Cizre'ye heyet göndererek orada yaşanan hukuksuzluğun bilançosunu ortaya çıkarmak için araştırmalar yaptı.

TC'nin kuyruğuna basan Cizir! Mezopotamya Hukukçular Derneği (MHD), Özgür Hukukçular Derneği (ÖHD), Asrın Hukuk Bürosu, Açılım Hukuk Bürosu, Toplum ve Hukuk Araştırmaları Vakfı (TOHAV) ve Şırnak Barosu tarafından 4-12 Eylül tarihleri arasında sokağa çıkma yasağının uygulandığı Cizir'de yaşananlara ilişkin ha-

1 Mayıs'ta seçim toplantısı

İstanbul: 27 Eylül Pazar sabahı 1 Mayıs Mahallesi'nde bulunan Eylül Kültür ve Sanat Derneği'nde bir kahvaltı düzenleyerek biraraya gelen Partizan okurları 1 Kasım seçimleri üzerine tartışma yürüttü. Seçimleri ve 1 Mayıs Mahallesi'nin sorunları üzerine tartışma yürüten Partizan okurları tartışmalar sonucunda mahalle içerisinde faaliyet yürütecek komisyonlar oluşturdu.

"Suruç Aileleri İnisyatifi" kuruldu

H. Merkezi: Kobanê'yi yeniden inşa etmek için yola çıkan ve Suruç'da canlı bomba saldırısı sonucu katledilen ve yaralanan gençlerin aileleri, "Suruç Aileleri İnisyatifi"ni kurdu.

Taksim Hill Otel'de yapılan basın toplantısıyla Suruç Aileleri İnisyatifi'nin kurulduğu deklare edildi. Toplantı salonuna, hayatını kaybeden 33 gencin fotoğraflarından oluşan pankart ve

zırlanan 46 sayfalık rapor, Amed'te DTK binasında düzenlenen basın toplantısı ile açıklandı. Raporun ayrıntılarını TOHAV Eş Başkanı **Cemil Adıyaman** paylaştı. Hayata geçirilen sokağa çıkma yasağının hemen ardından Türkiye'nin birçok yerinden Cizir'e gitmek istediklerini ancak engellendiklerini belirterek sözlerine başlayan Adıyaman, polis ve özel hareket timlerinin saldırısı sonucunda birçok evin kullanılamaz olduğunu, pencerelerden evlerin içlerine açılan ateş sonucunda büyük maddi hasarların oluştuğunu söyledi.

Silahlı rastgele yapılan tarama sonucunda birçok evin yandığını ve yaralanmaların meydana geldiğini belirten Adıyaman, "Cizre'deki birçok mahallede dar sokaklara giremeyen zırhlı araçlar yerine binaların helikopterler tarafından hedef alınıp, tarandığına tanık olduk. Mahallelerde yaşayan yurttaşların da belirttiği gibi birçok yaralı olmasına rağmen çağrılan ambulanslar 'can güvenliği yok' gerekçesi ile olay yerine gelmezken, gelen ambulanslar ise polisler tarafından engellendi" dedi. Heyetin Cizir'de yaşananlara ilişkin tespitleri şöyle:

"- Şırnak'ın Cizre ilçesinde sokağa çıkma yasağı öncesinde de fiili olarak başlanmış bir yasak olduğunu tespit ettik.
- Cizre'de sokağa çıkma yasağının başladığı günde son gününe kadar 21 yurttaşın kolluk kuvvetlerinin gerçekleştirdiği saldırılar neticesinde öldürülmüş, onlarca yaralanmış, birçoğu ise sakat bırakılmıştır.
- Yasağın başlamasıyla mahallelere su verilen ana su şebekeleri patlatılmış, su vanaları kolluk kuvvetleri tarafından

kapatılmış, açılmaması için kolluk kuvvetleri vanaların başında nöbet tutarak mahallelilerin su ihtiyacını karşılamalarını engellemiştir.

- Doğum yapacak kadınların hastaneye ulaştırılması mümkün olmadığından çoğu kadın evde doğum yapmak zorunda kalmış, birçok kadın düşük yapmıştır.
- 90'lı yıllarda Cizre'de görev yapan ve sayısız suç işleyen özel hareketçilerin yeniden bilinçli olarak Cizre'ye gönderildikleri anlaşılmıştır."

"Cenevre sözleşmesi ve iç hukuk ihlal edildi"

Tespitlerini bu şekilde sıralayan Adıyaman, Türkiye'nin taraf olduğu ve çatışmalar esnasında öncelikle uyulması gereken Cenevre Sözleşmesi'ni ihlal ettiğini ve iç hukuka aykırı davrandığını da söyledi. Cizir'de yaşanan tüm hukuksuzlukların takipçisi olacaklarını vurgulayan Adıyaman, topladıkları delillerle iç hukuk ve uluslararası hukuk kapsamında gereken yerlere başvuracaklarını söyledi.

Raporun sonuç kısmında ise şu taleplere yer verildi:

"- Öncelikle 'Şimdi Barış Diyerek' Akil İnsanlar Heyeti'ni Cizre'ye çağırıyoruz.
- Şırnak Valisi ve Kaymakamı görevden alınmalı ve derhal soruşturma başlatılmalıdır.
- Etkin bir soruşturma yapıp suç işleyen tüm kolluk kuvvetleri tespit edilmeli ve gereken cezalar verilmelidir.
- Sokağa çıkma yasağı bir an önce terk edilmelidir.
- Savaş politikaları sonlandırılarak derhal barış ve müzakere sürecine geçilmelidir."

Arapça konuşurulan Özel Harekat Timleri

Raporun açıklanmasının ardından söz alan Asrın Hukuk Bürosu Avukatı **Şinasi Tur**, Cizir'de hayata geçirilen savaş konseptinin, Kobanê'yi aratmadığını ve Cizir'in ikinci Kobanê olduğunu altını çizdi. Tur, Türkiye'nin bir iç savaş sarmalının içine itildiğini kaydetti. Tur, "Cizre'de bulunan özel hareket timleri Arapça konuşurularak ve sakal tarzlarıyla halkın üzerinde DAİŞ ve 1990'lı dönemlerin katliamını yeniden hayata geçirilemeye çalışıldığını gördük" dedi.

yaşamını kaybedenlerin aileleri katıldı.

Oyuncakların ve karanfillerin de masaların üzerine konulduğu toplantıda, basın metnini Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) Eş Başkanı ve katliamda kardeşi **Hatice Ezgi Sadet**'i kaybeden **Özgen Sadet** okudu. Açıklamada, Suruç katliamının üzerinden uzun bir zaman geçmesine rağmen hukuki anlamda hiçbir ilerleme kaydedilmediğine vurgu yapılırken diğer katliamlar gibi bu katliamında üzerinin örtülmeye çalışıldığı belirtildi.

"Cellat, cellatlığını yargılayamaz"

İstanbul: Cumartesi Anneleri 548. haftasında kayıplarının akıbetini sormaya devam etti. Kayıp yakınları eylemlerinde 21 yıldır gözaltına alındığı inkar edilen **Kenan Bilgin**'in akıbetini sordu.

Eylemde ilk olarak gözaltında kaybedilen Murat Yıldız'ın annesi **Hanife Yıldız** konuşma yaptı. Yıldız, "Aslında biz bayramı hiç yaşamadık, yaşamıyoruz da. Bizlere yaşatılan dünyamızı karartmak için" dedi.

Kenan Bilgin'in kardeşi **İrfan Bilgin** ise "Cellat cellatlığını yargılayamaz. Bugün bu sistem halen kanla besleniyor. Kanla beslenen bir devletten benim kardeşimin bulunması ile ilgili nasıl bir talebim olabilir" diye tepkisini dile getirdi.

Songül Bağatır'a özgürlük!

İstanbul: Galatasaray Meydanı'nda İHD İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu üyeleri düzenledikleri "F Oturumu" eyleminin 184. haftasında hasta tutsak **Songül Bağatır**'a özgürlük istendi.

Komisyon adına yapılan açıklamayı **Nur Sürer** yaptı. Yapılan açıklamada "Sağlıklı iken hapishaneye düşenlerin bile o kötü koşullarda kısa zamanda hastalandıklarını, zaten hasta olanların ise durumlarının daha da kötüye gittiğini, tedavi hak ve olanaklarından yararlandırılmadıklarını, gün geçtikçe durumlarının daha da ağırlaştığını yıllardır bu alanlardan, ülkenin her yerinde insan hakları savunucuları olarak haykırıyoruz" dedi.

Polis gazeteciyi başından vurdu

H. Merkezi: Mêrdîn Nusaybin'de Mitani Kültür Merkezi bahçesinde düzenlenen Cizre direnişi ve özyönetim ilanları kutlama etkinliğine polis gaz bombaları ile saldırdı. Saldırıda çok sayıda insan yaralandı. Saldırı sırasında, kültür merkezi önünden motosikletiyle geçen Azadiya Welat ve Özgür Gündem dağıtımcısı **Seyithan Demir** polisin attığı gaz bombasıyla başından vuruldu.

Çarpmanın etkisiyle Demir'in motosikleti takla atarken, ağır yaralanan Demir yoğun saldırı nedeniyle yarım saat yerde kaldı. Tepkiler üzerine polis çekilirken, halk Demir'i Nusaybin Devlet Hastanesi'ne kaldırdı.

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Ölümümüzden bile korkuyorlar!

Mayası tek din-ulus-dil-bayrak anlayışı-na dayanan TC, Kürt ulusuna yönelik saldırılarına hız kesmeden devam ediyor. 3 senelik “çözüm süreci” adı altında yürütülen çatışmasızlık hali, AKP’nin DAİŞ işbirliği ile gerçekleştirdiği Suruç Katliamı’nın hemen ardından bozuldu; devrimci, demokrat ve yurtseverlere yönelik gözaltı ve tutuklama furyası, T. Kürdistanı’nda “Özel Güvenlik Bölgesi” adı altında Kürt halkına yönelik katliam politikaları, Kürt Ulusal Hareketi’nin demokratik alanlarına ve gerilla gücüne yönelik saldırılarla son 2 buçuk aydır ülke savaş konseptine girmiş bulunuyor.

Dünyede “çözüm süreci” ve “çatışmasızlık” hali ile övünenler, bugün silahları, TOMA’ları, akrepleri ile saldırıyor; 35 günlük bir bebeği bile “terörist” ilan ediyor! Tüm bu saldırılarına karşı direnişi seçen, ölmeyi değil savaşmayı yeğleyen Kürt Ulusal Hareketi’ne “barış” için “Silahları değil toprak altına, magmaya kadar gömün” (A. Davutoğlu, 24 Eylül 2015) çağrısı yapanlar, silahlarını bırakmaktan bir kez olsun bahsetmiyorlar ve tarih en başından beri göstermiştir ki bırakmayacaklardır da... Aksi, varlığına aykırı olan devlet, köşeye sıkışmış olduğundan bulunduğumuz dönem içerisinde saldırı yöntemine daha çok başvurmaya devam ederken ezilenler için silahlı mücadelenin önemi bir kez daha kendini ortaya koymuştur.

TC, tarihsel misyonunu yerine getiriyor!

Böylesi bir dönemde mücadeleyi seçen Kürt ulusu ise ezilenlerin tarihsel misyonunu yerine getiriyor... Bu tarihsel misyonun yerine getirilişi, TC’nin haksız savaşında ne noktaya varabileceğini çeşitli pratikleri ile sergilemesine sebep oluyor. Gimgim’da YJA Star gerillası **Ekin Wan**’ın bedenine cinsel işkence uygulayanlar, Erzurum’da 3 HPG gerillasına

işkence ediyor; yetmiyor bu onurlu mücadeleye canlarını verenlerin mezarlarına tankıyla, tüfeğiyle saldırıyor. Mûş’un Gimgim ilçesindeki “Şehit İsmail ve Şehit Ronahî Şehitliği” ve Şirnex’teki “Şehit Cuma ve Şehit Binevş Şehitliği”nde bulunan gerilla mezarları havadan ve karadan ağır silahlarla tahrip ediliyor. TC’nin bu tür saldırıları ne ilk ne de son! 1938’de Dersim Katliamı’nda bedenlerinden ayrılmış başlarla fotoğraf çektirenlerden, 90’larda gerillaların katledilmiş bedenlerinden aldıkları uzuvlarla hatıra eşyası yapanlara, katledilenlerin bedenlerini köy meydanlarında sergileyenlere... Devam edebilecek tüm örnekler, halkın mücadeleyi seçmesine yönelik sindirme ve yıldırma politikalarının bir izdüşümüdür. Bugün Rojava’da DAİŞ çetelerine karşı verilen mücadelede şehit düşen BÖG komutanı **Aziz Güler**’in cenazesinin ailesine teslim edilmemesi de aynı anlayışın bir yansımasıdır.

Bu politikalara karşı ortaya serilen irade devletin beklediğinin aksini doğuruyor! Kürt halkı korkmuyor, yılmıyor! TC’nin ölümümüzden bile ne denli korktuğunu görmek direnişin fitilini ateşlemeye devam ediyor. Gerek DAİŞ çetelerine karşı, gerek TC’nin katliamlarına karşı onurlu direniş dağlarda, sokaklarda, Rojava’da adım adım örülüyor, büyüyor!

Peki TC neden bu kadar çok korkuyor?

TC’nin bu saldırganlığı 7 Haziran Genel Seçimleri’ndeki AKP’nin yenilgisine indirgenmeye çalışılsa da, bu katliam ve sindirme politikalarının temeli salt AKP’nin 400 milletvekili ile mecliste yer alamamasından ibaret değildir. Elbette ki HDP’nin başarısı ile birlikte demokratik mücadele alanlarının genişlemesi, AKP’nin ivme kaybedişi bu saldırganlığın sebeplerinden biridir ve önemli bir noktada durmaktadır.

Ancak T. Kürdistanı’nda özyönetim pratikleri; Gezi İsyanı, Kobanê Serhildanı ve 7 Haziran Genel Seçimleri ile kitleler üzerinde şovenizm zehrinin etkisinde var olan çatırdamalar; halkın, devrimci, demokratik mücadeleye yönelişi bu katliam ve sindirme politikalarının temelini oluşturmaktadır.

Nitekim, Osmanlı Ocakları adlı kontrgerilla yapılanma ile HDP’ye yönelik saldırılar ve ülkenin batısında yaşayan Kürtlere yönelik linç girişimleri çatırdayan şovenizmi onarmaya, halk içerisinde kutuplaşmayı sağlamaya yönelikken T. Kürdistanı’nda “Özel Güvenlik Bölgeleri” ile katliamlar örülerek “özyönetim” pratikleri bastırılmaya çalışılmaktadır. “Benim anlayışımın olmadığı yerde

yaşatmam” diyen devlet, kendi dilini, kültürünü yaşamak isteyen halka keskin nişancıları ile saldırmış, çoğunluğu çocuk onlarca kişi katletmiştir. Ayrıca meclis içerisinde HDP ile birlikte çeşitli milletlerden ve inanışlardan milletvekillerinin yer alışı (en önemlisi kimlikleri ile birlikte yer alışı) TC’nin tek din-ulus anlayışına uygun düşmemektedir, ki Cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan 20 Eylül’de Yenikapı’da gerçekleştirilen “Milyonlarca Nefes Teröre Karşı Tek Ses” mitinginde “1 Kasım’da 550 tane yerli ve milli milletvekili istiyorum” söylemiyle bunu bir kez daha hatırlatmıştır.

Tüm bu sebepler devletin zaten karakterinde olan faşizmin kendini daha çok açığa vurmasına neden oldu. Faşizme karşı halkın direnişi ise devletin korkusunu daha da büyütürken; haksız savaşını boyutlandırmasının, cenazelere dahi saldırmasının bu direnişi kırma temelinde ele aldığını söylemek mümkün.

Direniş devam!

“DAİŞ’leşirseniz Kobanê’leşiriz” diyen Kürt ulusu, tüm bu katliam ve sindirme politikalarına karşı gerekli cevabı vermeye devam ediyor. “Yaşasın halkların kardeşliği” sloganını “önce halkların eşitliği sonra kardeşliği”ne çeviren Kürt halkı, cenazelerine, mezarlıklarına sahip çıkarken verilen direnişi sadece duymak değil, ses katmak anın görevleri arasındadır. Açıktır ki devletin var olan korkusunun büyümesi dayanışmayı büyütme, Kobanê’leşmekten geçmektedir. Bu da ancak bu haklı ve meşru mücadelede hayatını kaybeden, mezarlıklarına dahi saldırılan şehitlerimizin izinden gitmekle mümkün olacaktır.

